

FoliaMagazine

weekblad voor HvA en UvA

nr.19 06/02/2013

Grootste gebrek:
geen studieplek

Voor de **vacature junior medewerker Performance & Risk** zoekt Blue Sky Group een bijna/pas afgestudeerde **Master of Bachelor met interesse voor de Beleggingswereld**

In deze functie word je ingezet bij de dagelijkse controle- en rapportageactiviteiten van Beleggingsresultaten. Hiertoe moet je in korte tijd veel methoden en technieken eigen maken. Je wordt begeleid door de senior medewerkers en kunt veel leren over Beleggingen en systemen.

Functie-eisen

- Bijna of net afgestudeerd, bij voorkeur Economie, Wiskunde of Econometrie
- Uitstekende IT skills zijn noodzakelijk!
- Affiniteit met de beleggingswereld

Wij bieden

Een afwisselende baan in een klein team met veel mogelijkheden voor eigen invulling van het werk. Een prima salaris binnen een professionele organisatie waar zaken goed geregeld zijn. Goede secundaire arbeidsvoorwaarden en mogelijkheden om je verder te ontwikkelen.

Contact

Solliciteren kan via personeelszaken@blueskygroup.nl t.a.v. Esther Waltje (P&O Adviseur).

Nieuwe Doelenstraat 5
1012 CP Amsterdam
020 - 5246800

e-mail: hotel@lecoin.nl
internet: www.lecoin.nl

Hotel Résidence Le Coin

Het hotel, al jaren een pleisterplaats voor haar Universitaire gasten, ligt in het oude centrum van Amsterdam en op een steenworp afstand van nagenoeg alle universitaire afdelingen. Ook is het een uitstekend vertrekpunt voor het ontdekken van alles wat de stad te bieden heeft, van het bijwonen van een theatervoorstelling tot een rondvaart in een van de vele monumentale grachten.

Gasten van de UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM en de HOGESCHOOL VAN AMSTERDAM kunnen rekenen op een gereduceerd tarief en ontvangen bij een eerste overnachting, met verwijzing naar deze advertentie, een leuke attentie. Aan onze vaste gasten wordt natuurlijk ook gedacht. Bezoek onze website of bel voor nadere informatie.

Gastrijheid in een karakteristieke sfeer

inhoud #19

redactioneel

Grote denkers 6

Natuurkundigen Erik en Herman Verlinde willen weten hoe het heelal is ontstaan.

Tentamenstress 12

Het tentamen marketingcommunicatie ging niet door. Pech voor 1000 studenten.

Out of the lab 20

Studenten leren innoveren in het Innovatielab. Het bedrijfsleven profiteert.

Chaos & drukte 24

Te drukke locaties, lessen die niet doorgaan, de HvA-student ergert zich wat af.

Allemaal aan tafel! 31

Geneeskundepromovendus Anne van der Meer kan niet zonder tafelfootbal. Daarom begon hij Club Foos.

en verder

de week/het moment/navraag 4-5 passie 11 opinie 14-17 Asis Aynan 15
Emma Curvers 17 objectief 18-19 drift 23 op de tong 27 promoties 28
overigens 29 Folia maakt kennis 34-35 Folia tipt 36-37 lezingenladder 37
prikbord 38-39 wasdom 40-41 stage 41 toehoorders 42 de lezer/deining 43

Ergernissen

In 1997 studeerde ik orthopedagogiek aan de UvA en in dat jaar werd de eerste printer exclusief voor studenten geïnstalleerd. Een memorabel moment, vonden mijn medestudenten en ik. In zestien jaar is er veel veranderd. Op instigatie van studentenverbond Asva vindt er deze week een debat plaats over organisatorische irritaties van HvA-studenten. Waar wij in '97 dolgelukkig waren met een printer, daar storen studenten zich anno 2013 aan het gebrek aan stopcontacten. Aan te volle gebouwen. En aan lessen die niet doorgaan. Vanaf pagina 24 leest u meer over de ergernissen van HvA-studenten. Vanaf pagina 12 kunt u ook lezen hoe het kon gebeuren dat een tentamen van de opleiding media, informatie & communicatie afgelopen week niet doorging omdat er te weinig exemplaren van het tentamen aanwezig waren. Ook ergerlijk, maar hopelijk eenmalig.

Jim Jansen, hoofdredacteur *Folia Magazine*, jim@folia.nl, @jimfjansen (twitter)

de week

Foutje, bedankt!

In dezelfde week dat de Cito-toets 2013 gewoon op Marktplaats werd aangeboden, was er van zeshonderd tentamenvelletjes marketingcommunicatie geen spoor te bekennen. Zo'n 1200 studenten van de HvA-opleiding media, informatie & communicatie (mic) zaten dinsdag in de aanslag om een tentamen te maken toen bleek dat er – om tot nu toe onopgehelderde redenen – iets te weinig tentamens waren. De adremme mensen van mic probeerden nog om een oplossing te bedenken. 'Maar die kwam niet,' aldus Simone de Koster, propedeusemanager van mic. Net zo als de tentamenvelletjes zelf dus.

Vervolgens lichtten ze bij mic eerst de pers in over de nieuwe tentamendatum en daarna de studenten zelf. De Koster gaf tekst en uitleg aan Folia TV: 'We hadden gehoopt dat die communicatie gelijktijdig was. Maar we hadden wat moeite met het mailprogramma.' Nu zouden we allemaal flauwe grappen kunnen maken over een opleiding communicatie die vrij weinig kaas heeft gegeten van communicatie, maar dat zou kinderachtig zijn. Fouten maken is immers menselijk.

Een beetje wrang is het wel. Want hoe zou een docent reageren als een student een paper te laat inlevert met het excuus: 'Sorry, ik had wat moeite met het mailprogramma.' Precies, zonder genade. Falen is voor de hedendaagse student geen optie meer. In sneltreinvaart moeten ze door de studie heen. Ook bij de Faculteit der Geesteswetenschappen worden volgend jaar de duimschroeven aangedraaid. Als studenten in het eerste jaar minder dan 48 studiepunten halen, moeten ze de komende drie jaar hun heil ergens anders zoeken. Een gevolg van de Haagse gesel. Als 70 procent van de studenten niet binnen vier jaar een bachelor haalt, houdt Den Haag de hand op de knip.

Studenten van nu hebben het zwaar, maar onze toekomstige koning feestte er in zijn jonge jaren nog lustig op los. Dat studentikoze imago is inmiddels afgeschud. Nu alleen nog een baard laten groeien, en Prins Pils is klaar voor de troon.

photobewerking Menno Woudt

Zouden de beleidsmedewerkers die dit soort plannetjes bedenken totaal vergeten zijn hoe het is om als eerstejaars in een wildvreemde stad aan te komen, weg uit de warme moederschoot? Dat je niet alleen moet leren hoe je een paper schrijft, maar ook tijd nodig hebt om je in andere zaken te verdiepen. Zoals: hoeveel bier is te veel bier? Dat was wel anders in de tijd dat onze toekomstige koning, alias Prins Pils, de universiteit frequenteerde. Toen had een student nog de gelegenheid om af en toe eens flink uit de bocht te vliegen. Om eens echt nat te gaan. Want fouten, die zijn er toch om van te leren? Toch, opleiding media, informatie & communicatie? ■■ Eva Rooijers

22 januari 2013

tweet van
de week

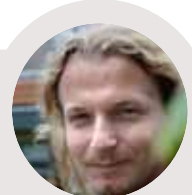
Lotte Co
@LotteConijn

Ik kan wel janken. Als ik hiervoor een voldoende krijg ga ik naakt een sneeuwengel maken

<https://twitter.com/LotteConijn/status/>

Nee, deze studenten vervelen zich niet tijdens de aftrap van de projectweek Students in Motion. Ze zijn slechts multimediaal betrokken bij hun domein. De projectweek, waarin alle eerstejaarsstudenten van het Domein Media, Creatie & Informatie met elkaar moeten samenwerken aan één eindproduct, werd maandagmiddag geopend in de Heineken Music Hall. Eindproduct moet dit jaar een zelfbedachte app zijn. Wellicht moeten we de eenzijdige aandacht van de studenten tijdens de aftrap dan ook maar beschouwen als een poging inspiratie op te doen? ■■ tekst Clara van de Wiel / foto Ineke Schipstra

navraag Anton de Wit

‘De eenzaamheid onder studenten is misschien nog wel groter dan die onder bejaarden,’ merkte journalist en schrijver Anton de Wit vorige week op. Als een van de oorzaken noemde hij de ‘ziekelijke efficiencydrang van universiteiten om de studenten zo snel mogelijk hun bachelor en master te laten halen’.

Is dit iets waar u zich zorgen om maakt?

‘Niet per se. Ik zei dit op een forum over vriendschap waar een andere spreker eenzaamheid onder studenten aanhaalde. Die stelling is van een studentenpastor in Nijmegen en niet gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek. Ik vond het wel leuk om aan te halen, omdat het altijd gaat over dat beeld van oude eenzame mensen en nooit over studenten.’

Wat bedoelt u met die ‘ziekelijke efficiencydrang’?

‘Mijn indruk is dat studenten steeds minder tijd en ruimte krijgen voor verdieping en vriendschap in het huidige academische klimaat.’

Studenten moeten maar zo snel mogelijk dat papiertje halen. Ik vind dat een verschraling van het studentenleven. De waarde van studeren laat zich niet uitdrukken in een papiertje, maar juist ook in persoonlijke vorming.’

Denkt u dat die ontwikkeling eenzaamheid onder studenten in de hand werkt?

‘Ja, dat denk ik wel. Studenten benaderen hun studie te veel op een schoolse manier. De terminologie die ze gebruiken verraadt het al. Toen ik studeerde eind jaren ’90 moest je niet proberen om de universiteit “school” te noemen. Natuurlijk is er wel iets voor te zeggen om hard te werken, maar er wordt de laatste tijd

wel erg neerbuigend gedaan over de “eeuwige student”. Het gaat erom of je studenten de kans wilt geven op een brede ontplooiing. Anders wordt de universiteit een vakschool.’

Welk advies geeft u de studenten?

‘Laat je niet zo onder druk zetten. Er mag wel wat meer burgerlijke ongehoorzaamheid komen. En dan bedoel ik niet dat je meteen strontbezopen moet worden en volledig uit de band moet springen. Maar begin een leesclub of ga naar een discussieavond. De universiteit is een leerschool voor je eigen onafhankelijkheid, niet een lopende band die kant en klare werknemers aflevert.’ ■■ Robrecht de Vocht

‘Wij lossen puzzels op’

Tweelingbroers Erik en Herman Verlinde zijn natuurkundigen, snaartheoretici en hoogleraren en proberen samen te ontdekken hoe het heelal is ontstaan. ‘Het is spannend te weten dat jij de allereerste persoon ter wereld bent met een idee.’ tekst Marieke Buijs / foto’s Fred van Diem

‘**W**at ik écht wil, dat is nadenken over de grote vragen. Hoe is het heelal ontstaan? Hoe komt het dat wij hier rondlopen? Dus ik dacht: ik probeer het gewoon. Als het niet lukt, probeer ik wel iets anders.’ Herman Verlinde (51), hoogleraar theoretische natuurkunde, vertelt waarom hij ruim dertig jaar geleden voor natuurkunde koos. Tweelingbroer Erik stond toen al voor die studie ingeschreven. Hermans keuze blijkt een succes. De broers studeren samen in Utrecht. Promoveren daar allebei in de snaartheorie. Doen beiden afwisselend een paar jaar onderzoek in Princeton en Amsterdam. Uiteindelijk vestigt Herman zich in de VS aan Princeton University en blijft Erik hier, als hoogleraar aan de UvA. Erik: ‘We werden als jongens geboeid door dezelfde boeken over ruimtevaart en het heelal en hadden het daar thuis aan tafel ook over met onze ouders en broer en zus. Onderling delen we onze gedachtenspingsels nog steeds, al wonen we op verschillende continenten. Om over bepaalde natuurkundige problemen te praten bel ik het liefst Herman op. Met hem kan ik toch het beste sparren.’

Het is vrijdagmiddag, twee uur. In een druk café zit de eenige tweeling aan een tafel. Twee lange mannen, de fysieke gelijkenis is opvallend

en zorgt ervoor dat de gasten aan omliggende tafeltjes af en toe een blik hun kant op werpen. Ze zijn allebei net terug uit de VS en bestellen koffie om over de jetlag heen te komen. Een vermoeide indruk maken ze allerminst, ze praten geanimeerd over natuurkunde. Ze proberen hun taalgebruik eenvoudig te houden, maar desondanks vliegen de abstracte begrippen over tafel. Wanneer Herman vertelt over zwarte gaten heeft hij het over ‘informatie in een stukje

‘De ruimte is een opslagplaats van informatie’

ruimtetijd’. Hij spreekt zacht, met Amerikaanse tongval en klinkt verbaasd terwijl hij uitlegt. Alsof hij beseft hoe fantastisch het klinkt wat hij vertelt. Erik spreekt luider en resoluter en valt zijn broer af en toe in de rede. Voor iemand die exacte wetenschap bedrijft, heeft hij het vaak over zijn ‘intuïtie’ of ‘gevoel’ bij een theorie. De twee broers zijn niet vaak gelijktijdig in Nederland en maken van deze gelegenheid gebruik om te praten over de spannende tijden die hun vakgebied op dit moment doormaakt. Over hun rol in die ontwikkelingen en over de manier waarop natuurkunde hun blik op de wereld heeft veranderd.

Groot natuurkundenieuws in 2012: het elementaire Higgs-deeltje is gevonden. Wat betekent die vondst voor jullie onderzoek?

Erik: ‘Wie begint? Doe jij maar.’

Herman: ‘Oké. Higgs werd zo’n vijftig jaar geleden voor het eerst beschreven in het standaardmodel van de moderne natuurkunde, als een van de elementaire bouwstenen van het heelal. Het is bijzonder dat een deeltje dat zo lang in onze fantasie heeft bestaan nu echt is gemeten. Al is het voor ons ook een verarming. Wij, theoretisch natuurkundigen, lossen puzzels op in ons hoofd. Doordat Higgs gevonden is, is die puzzel beperkt.’

‘Maar de vragen waar wij ons mee bezighouden gaan al verder dan het standaardmodel en Higgs. Wij vragen ons af hoe de zwaartekracht zich tot dat standaardmodel verhoudt.’

Waarom is die zwaartekracht zo belangrijk voor jullie?

H.: ‘Aan de zwaartekracht merk je dat er nog het een en ander schort aan ons begrip van de natuur. We gebruiken nu eigenlijk twee losse theorieën om de natuur te beschrijven. Aan de ene kant is de relativiteitstheorie, die de zwaartekracht beschrijft, van toepassing op alle materie op grote schaal, of het nu gaat om struikelende mensen, vallende appels of

ronddraaiende planeten. De andere theorie is de kwantumtheorie, de theorie van de kleinste deeltjes, die krachten binnen atomen beschrijft. Maar die twee theorieën zijn niet met elkaar in overeenstemming, omdat zwaartekracht een emergente eigenschap is, die pas op grote schaal verschijnt. Het is vergelijkbaar met vochtigheid. Een watermolecuul is niet nat, maar een druppel watermoleculen wel.

E.: 'Die discrepantie wordt duidelijk als je nadenkt over het ontstaan van het heelal. Daarin beschrijf je de allergrootste dingen, je hebt het immers over sterrenstelsels. Maar als je nadenkt over de oerknal, toen al die materie op elkaar zat, dan moet je ook nadenken op dat kleinste niveau. En dan merk je dat de cirkel niet rond is. Die oneffenheid, dat is het grote raadsel in de natuurkunde op dit moment.'

H.: 'Het lijkt op de situatie in de natuurkunde een eeuw geleden. Toen dachten we dat we wel doorhadden hoe de wereld in elkaar zit. Er was alleen één klein probleempje dat we niet helemaal begrepen, iets met de energie die deeltjes uitstralen. Max Planck wijdde zich daaraan en legde terloops het fundament voor de kwantumtheorie, een radicale ommezwaai in de natuurkunde.'

E.: 'Ik heb ook het gevoel dat we ons nu op eenzelfde kantelpunt bevinden. Het is een spannende tijd en een goed moment om natuurkunde te gaan studeren.'

Wat gaat er dan gebeuren?

E.: 'We gaan compleet anders denken over ruimte en tijd en de oorsprong van materie. Het onderscheid dat we nu maken tussen materie, zoals deze tafel, en ruimtetijd, waarvan we dachten dat het leeg is, gaat verdwijnen. We zien nu dat die ruimtetijd helemaal niet leeg is. Ik vergelijk het wel met glas. Dat is materie, maar toch is het doorzichtig en kan het licht er doorheen. Zo is ook de ruimte om ons heen niet leeg. Die zit vol met informatie.

Ik weet nog niet precies hoe die nieuwe theorie vorm gaat krijgen. Het zijn nog losse puzzelstukjes, die in elkaar moeten vallen. Maar ik denk dat dat in de komende tien, twintig jaar die ik nog actief ben in de natuurkunde, zal

Herman (l) en Erik Verlinde

gebeuren.' Erik heeft zelf in 2010 een belangrijk puzzelstukje aangedragen. Gezeten op een terras in Zuid-Frankrijk redeneerde hij dwars tegen de richting van driehonderd jaar natuurkundige theorie in. Hij kwam op het idee dat de zwaartekracht geen fundamentele kracht is, zoals sinds Newton wordt aangenomen. Nee, volgens Erik verschijnt de zwaartekracht als

'Je moet grote vragen durven stellen'

gevolg van veranderingen in de informatiehuishouding van de ruimte. *Erik:* 'De ruimte is een opslagplaats van informatie, informatie over waar deeltjes zich op een bepaald moment bevinden. Wanneer deeltjes van locatie veranderen, verandert die informatie ook. Die verandering veroorzaakt de zwaartekracht. Ik noem de zwaartekracht wel de boekhouder van informatie.'

Als de puzzelstukjes in elkaar vallen en je hebt een theorie gevonden die geldig is voor het hele spectrum, van de klein-

ste deeltjes tot de grootste sterrenstelsels, wat heb je dan?

E.: 'Nou, sowieso heb je dan beter begrip van het universum. En daarnaast zullen uit zo'n nieuwe theorie voorspellingen voortkomen, die we experimenteel kunnen toetsen.'

Dat is een heet hangijzer voor theoretisch natuurkundigen als de Verlindes. Hun vakgebied, de snaartheorie, is door menig vooraanstaand natuur- en sterrenkundige verguisd, omdat het geen toetsbare voorspellingen oplevert. Nobelprijswinnaar Martinus Veltman stelde het in een interview als volgt: 'Als je de experimenten weghaalt, wordt natuurkunde religie. Op dat moment tellen niet meer de feiten, maar de meningen van iemand die tot paus is benoemd.'

Erik stuitte ook op zulke kritiek toen hij zijn nieuwe idee over de zwaartekracht uit de doeken deed. Een deel van zijn collega's begreep het zesentwintig pagina's tellende artikel waarin hij zijn theorie beschreef niet. Andere ingewijden begrepen het wel, maar waren sceptisch. Collega-hoogleraar Thanu Padmanabhan liet

bijvoorbeeld weten dat hij vermoedde dat het idee de tand des tijds niet zou doorstaan. Toch liet Erik zich niet uit het veld slaan. ‘Veel mensen dachten dat ik een cirkelredenering presenteerde. Maar dat was niet zo, ik redeneerde gewoon vanuit een ander vertrekpunt en draaide de gedachtenpijlen om. Ik lag niet wakker van de kritiek, want ik was overtuigd van mijn idee.’

Inmiddels zijn we een paar jaar verder, heeft Erik de Spinozapremie, de hoogste Nederlandse wetenschappelijke onderscheiding, ontvangen en staat hij nog steeds achter zijn idee. Aan de andere kant zeggen critici nog steeds te wachten op verdere onderbouwing daarvan.

Hoe staat het er nu voor, heb je je vakgenoten weten te overtuigen?

E.: ‘Dat gaat moeizaam. Om mijn idee te volgen moeten mensen wetten die ze altijd als uitgangspunt namen, loslaten. Dat is eng. Maar ik word vaak voor symposia uitgenodigd om mijn idee toe te lichten. En ik zie dat mijn idee de natuurkunde al een beetje heeft veranderd, andere theoretici volgen de gedachtegang voorzichtig in hun publicaties.’

Wie die Erik wél van meet af aan begreep en met hem mee wilde denken was Herman. Nu werkt Erik zijn idee niet alleen zelf verder uit, maar doen ze dat ook samen.

H.: ‘Voor het eerst in tien jaar werken Erik en ik weer samen. We schrijven eigenlijk over zwarte gaten, maar proberen zo ook Eriks idee over zwaartekracht te staven. Ik hoop dat we daar volgend jaar over kunnen publiceren.’

Kunnen jullie goed samenwerken?

H.: ‘Ja, wij hebben dezelfde wetenschappelijke aanpak. Sommige wetenschappers nemen alleen maar kleine stapjes. Die stapelen zekerheid op zekerheid. Maar zo kom je nooit tot echt nieuwe inzichten. Je moet grote vragen durven stellen. Een sprong maken, zodat je even in het luchtledige komt te hangen. En daarna stapjes terugdoen om het verder uit te werken. Dat durven wij allebei.’

E.: ‘Dat is de kick van wetenschap. Het is spannend nieuwe verbanden te leggen en te weten dat jij de allereerste persoon ter wereld bent met een idee.’

Jullie denken dagelijks na over de kosmos en de oerknal. Wat doet dat met je denken over hier en nu, over mensen die lunchen en kletsen in een café?

E.: ‘In mijn studententijd was ik daar erg mee bezig, als ik dan op de fiets zat en versnelde, dan dacht ik na over wat er gebeurde in de ruimtetijd. Nu is dat niet meer zo. Ik heb een abstracte manier van denken over natuurkunde en die pas ik niet toe op mijn gewone leven.’

H.: ‘Dat thema is voor mij de laatste tijd meer

‘Jouw handelen hier heeft elders invloed’

centraal komen te staan. De natuurkunde lijkt alles terug te voeren tot materiële eigenschappen. Maar als ik erover nadenk realiseer ik me dat je veel meer bent dan de atomen waarvan je gemaakt bent. Alle relaties die je hebt, die ben jij ook.’

E.: ‘Wat Herman wil zeggen is: stel dat ik van jou precies wist hoe alle moleculen in elkaar zitten en ik zou ze op hun exacte locatie kunnen terugzetten, dan nog had ik jou niet nagemaakt. Want jij bent ook jouw geschiedenis.’

En als je weet hoe die geschiedenis wordt vastgelegd, kun je een mens dan namaken?

E.: ‘Nee, want dan kom je erachter dat die geschiedenis niet alleen in die moleculen zit, maar in alle verbanden die jij hebt met anderen. Jouw handelen hier heeft elders invloed, dat begrijpen wij vanuit de kwantuminformatie. Jouw handelen, jouw beslissingen en jouw geschiedenis kun je niet los zien van wie je bent. We zijn meer dan een verzameling moleculen. Maar hoe het wel zit? Ik denk dat we daar nooit helemaal achter komen. Maar dat vind ik niet zo erg.’

H.: ‘Ik ook niet. Ik vind dat wel een geruststellende gedachte.’ ■■

Herman Louis Verlinde

1962 geboren te Woudenberg

1974 – 1980 gymnasium De Bruyne Lyceum in Utrecht

1980 – 1985 studie theoretische natuurkunde, Universiteit Utrecht

1985 – 1988 PhD snaartheorie bij nobelprijswinnaar Gerard 't Hooft, Universiteit Utrecht

1989 – 1990 postdoc, Princeton University

1990 – 1996 universitair docent, Princeton University

1994 – 1995 academieonderzoeker aan de UvA

1995 – 1999 hoogleraar in de natuurkunde, UvA

1998 – heden hoogleraar in de natuurkunde, Princeton University

Erik Peter Verlinde

1962 geboren te Woudenberg

1974 – 1980 gymnasium De Bruyne Lyceum in Utrecht

1980 – 1985 studie theoretische natuurkunde, Universiteit Utrecht

1985 – 1988 PhD in snaartheorie, cum laude, Universiteit Utrecht

1988 – 1993 onderzoeker bij Institute for Advanced Study, Princeton

1993 – 1999 onderzoeksinstellingen bij CERN en Universiteit Utrecht

1999 – 2003 hoogleraar theoretische natuurkunde, Princeton University

2003 – heden hoogleraar theoretische natuurkunde, UvA

2011 winnaar Spinozapremie, NWO

Ik beantwoord jouw vragen

Ik ben Iris en ik beantwoord bij het kenniscentrum al jouw vragen over onderwijs. Het kenniscentrum is de plek waar alle kennis die ASVA in huis heeft over onderwijs is verzameld. Je kunt terecht voor zowel vragen over de UvA of de HvA als vragen over onderwijs op landelijk niveau. Wil jij weten wat er in de wet staat over onderwijs? Of hoe de bezuinigingen jouw studietraject zullen beïnvloeden? Met al deze vragen kan je terecht bij het kenniscentrum door te mailen naar kennis@asva.nl.

Daarnaast organiseer ik samen met anderen ook activiteiten, zoals onderwijsdebatten en een onderwijssymposium, waarbij diverse knelpunten in het hoger onderwijs aan de kaak worden gesteld. Wil je hierover meepraten? Houd dan op www.asva.nl de agenda in de gaten!

passie

Ananas

LEX BOON (29, praktijkdocent bij de master journalistiek & media) heeft een journalistieke obsessie voor ananassen.

‘Wanneer ik over mijn hobby vertel heb ik altijd even nodig, anders denken mensen dat ik een ontzettende nerd ben. Maar vaak raken zij ook gefascineerd en kunnen ze nooit meer normaal naar een ananas kijken. Zodra je je in de ananas gaat verdiepen gaat er een wereld van verhalen voor je open. Wat begon als een willekeurige interesse is uitgelopen op een journalistiek project over de geschiedenis en internationale handel. Vorig jaar heb ik in Thailand verschillende ananasplantages bezocht. Daar at ik zo veel verse ananas dat ik

met het eten ervan inmiddels wel een beetje klaar ben. Ik heb regelmatig contact met kwekers over de hele wereld. Via Google Alerts krijg ik al het laatste nieuws uit de ananaswereld binnen. Sinds kort is mijn weblog Prins Ananas online. Ook werk ik aan een documentaire over de ananasrage in Europa in de zeventiende eeuw. De ananas is een koninklijke vrucht. Niet alleen vanwege de kroon, maar ook omdat het een symbool is geworden van exotisme en luxe. Sinds Columbus eind vijftiende eeuw de eerste ananas meebracht uit de Caraïben

naar het Spaanse hof stond de vrucht symbool voor een nieuwe wereld en keerde terug in kunst en architectuur. In de toekomst hoop ik een soort te importeren die in Nederland niet te verkrijgen is en dan een Prins Ananas-kraampje op de Albert Cuyp te openen. Maar over twee jaar verwacht ik wel klaar te zijn met de ananas. Het is nu vooral een kapstok voor journalistieke verhalen. In 2014 is er een groot ananascongres in Australië, dat lijkt me de perfecte afsluiting.’ ■■■ tekst Lucia Admiraal / foto Fred van Diem

‘Megafaal van HvA’

Dinsdag 29 januari. 1050 studenten van de opleiding media, informatie & communicatie aan de HvA melden zich bij de tentamenzaal Borchland voor een tentamen marketingcommunicatie. Voor niets, want er blijken maar vierhonderd exemplaren van het tentamen aanwezig te zijn. Dat is een stuk of zeshonderd te weinig. Het tentamen wordt afgelast, tot ongenoegen van veel studenten. Een reconstructie. tekst Vera Lentjes / illustraties Marc Kolle

printen is, vanwege de twaalf pagina's die het tentamen telt en de onrust die inmiddels in de zaal is ontstaan, geen mogelijkheid. Martijn de Vries, student mic: 'Er werden twee mogelijkheden voorgesteld: óf het tentamen werd helemaal afgelast, óf de ene helft van de studenten

'Iedereen was van slag'

begon aan het tentamen terwijl de andere helft bleef zitten tot de andere helft klaar was, en maakte daarna het tentamen. Iedereen was van slag en er werd wild gereageerd op het nieuws, dus werd besloten het tentamen dan maar helemaal af te gelasten.' In een aangrenzende ruimte zaten ondertussen 39 extratijders, studenten die meer tijd krijgen voor een tentamen, braaf het tentamen te maken. Voor hen waren er wel genoeg exemplaren.

Tentamens van de HvA worden doorgaans intern gedrukt. Een koerier brengt de tentamens naar de bewuste locatie. Volgens hoofdcommunicatie van het Domein Media, Creatie & Informatie Annemarie van Lankveld waren er genoeg tentamens besteld, en is het voor-

alsnog een raadsel waar de andere zeshonderd exemplaren zijn gebleven: 'Het is mogelijk dat de tentamens kwijt zijn, maar ook kan de fout bij de koerier of de drukker liggen. We zijn het aan het uitzoeken.'

REACTIES

Na het afblazen van het tentamen marketingcommunicatie uiten studenten hun frustratie en

HET TENTAMEN

De propedeusestudenten en herkansers reizen af naar evenementencentrum Borchland vlakbij de Amsterdam Arena voor het tentamen marketingcommunicatie. Een ritje dat met het ov vanaf Amsterdam Centraal een halfuur duurt. Het examen moet om 12.40 uur van start gaan, maar tijdens het uitdelen van de opgaven blijkt dat er een groot tekort is. Meer exemplaren

ongenoegen via sociale media. Via de Facebookpagina van mic laat student Timos Krabben weten: 'Ik zou dit maar heel goed uitzoeken als ik jullie was! Verdomme jongens, ik heb ook niet alle tijd van de wereld om straks weer op een ongewenst moment dat tentamen te komen maken! SCHAAM JE!' Student Kelly van Tilborg noemt het voorval het 'lachwekkendste moment uit mijn schoolcarrière'.

DE MEDIA

Propedeusemanager Simone de Koster plaatst excuses op de Facebookpagina van Propedeuse mic en meldt daarin dat het probleem wordt onderzocht. 'Uiteraard vinden wij deze gang van zaken ontzettend vervelend,' aldus De Koster. Rond kwart voor vier brengen *Folia Web* en *Powned* het bericht over het tekort aan tentamens naar buiten. *The Post Online* bericht 'megafaal van HvA: te weinig tentamens' en AT5 schrijft 'HvA zet honderden studenten op straat'. Niet veel later verschijnt het bericht op de websites van *Het Parool*, *de Volkskrant*, *het Algemeen Dagblad* en RTV Noord-Holland.

HERKANSING

Opleidingsmanager mic Irene Sparreboom maakt rond zes uur 's avonds bekend dat het tentamen naar vrijdag verplaatst zal worden. In de media wordt dit enkele uren eerder al gemeld. Studenten uiten andermaal hun onvrede via sociale media. Jelle Dijkstra op Facebook: 'Het is overigens een grote schande om eerst de pers in te lichten, en de studenten vooralsnog niet. Weer een stukje slechte communicatie.' Propedeusemanager Simone de Koster verstuurt de volgende dag rond het middaguur een mail

aan alle studenten met de mededeling dat het tentamen is verplaatst naar vrijdag. 'De beslissing om in deze tentamenweek al te herkansen, is genomen omdat wij van mening zijn dat we jullie niet lang kunnen laten wachten. Je hebt

'Wij leren van deze situatie'

geleerd voor nu en het is nog veel vervelender om dan over een paar weken te herkansen.' Het tentamen dat de extratijders hebben gemaakt is geldig verklaard. Als tegemoetkoming krijgen alle studenten, ook de extratijders, een extra herkansingsmogelijkheid. Het bericht, dat volgens De Koster zo laat is verstuurd vanwege problemen met het mailprogramma, wordt goed ontvangen door sommige studenten. Maura Volkers, student mic: 'Blij dat er zo'n reactie & uitleg gekomen is. Natuurlijk kun je niet iedereen tegemoet komen en die extra herkansing is natuurlijk een mooi goedmakertje!' Er klinken echter ook andere geluiden; het zou te snel zijn. Studenten klagen dat zij zo snel niet hun agenda kunnen omgooien. Een verontwaardigde student meldt aan Folia TV: 'Ik moet vrijdag vrij nemen van mijn bijbaan. Dit tentamen kost me

dus 125 euro.' Ook wijzen studenten er op onder meer Folia Web op dat een tentamen volgens de Onderwijs en Examenregeling (OER) minimaal twee weken vooraf moet worden aangekondigd. Meike Verhagen, perswoordvoerder van de HvA, benadrukt dat de Hogeschool het geval beschouwt als een incident. 'Het is een geval een "schip op het strand is een bakken in zee". Wij leren van deze situatie. In de toekomst zullen we extra alert zijn. Uiteindelijk is waarschijnlijk een menselijke fout geweest. Dat kan gebeuren. Het verplaatsen van het tentamen is niet in strijd met de OER, want onder bijzondere omstandigheden mag een uitzondering gemaakt worden. Er is naar gestreefd om zowel de studenten als de pers zo goed, snel en volledig mogelijk te informeren.' ■■■

Voor meer reacties van boze studenten en propedeusemanager Simone de Koster check Folia TV op Folia Web.

Niet iedereen wordt wetenschapper

De universiteit zou studenten beter moeten voorbereiden op een toekomst buiten de wetenschap, vinden [Lonneke van der Holst](#) en [Karin de Nijs](#). illustratie Marc Kolle

liteiten die wenselijk zijn voor de arbeidsmarkt. Zo komen pas afgestudeerden beter beslagen ten ijs en kunnen zij hun ontwikkelde talenten sneller in praktijk brengen.

De universiteit leidt op tot wetenschapper. Zo is dat altijd geweest. Maar slechts een klein percentage van de studenten ambieert een academische carrière. Het Asva-onderzoeksbureau onderzocht de verwachtingen van studenten over hun perspectief op de arbeidsmarkt en hoe de opleiding daarop aansluit. De resultaten wijzen uit dat veel studenten zich zorgen maken over het vinden van een baan, doordat zij geen idee hebben wat de arbeidsmarkt hun te bieden heeft. 'We zijn toch geen hbo?' Dat was het geluid dat we vanuit veel opleidingen hoorden. Opleidingen zijn best bereid zich aan te passen aan de wensen van deze tijd, maar ze willen vooral niet te praktijkgericht worden. Daar hebben we het hbo voor. Dit terwijl universitair analytisch denkniveau volgens werkgevers voor veel functies een absolute must is. Er is vanuit de arbeidsmarkt dus wel degelijk behoefte aan arbeidskrachten met een academische graad. Het onderscheid tussen hbo en universiteit wordt ook door de arbeidsmarkt als wenselijk gezien, maar dat hoeft niet te betekenen dat de universiteit slechts op moet leiden tot wetenschapper. Studenten hebben hier niets aan als zij geen wetenschappelijke carrière ambiëren. Om niet de aansluiting met de arbeidsmarkt te verliezen moeten universiteiten meer inspelen op de kwa-

Opleidingen zien de frictie met de arbeidsmarkt en proberen daar op verschillende manieren iets aan te doen. Enkele voorbeelden vanuit de onderzochte opleidingen aan de UvA: studenten psychobiologie moeten in hun eerste jaar alumni interviewen om een beeld te krijgen van de arbeidsmarkt; docenten geschiedenis organiseren excursies; politicologie heeft een aantal keuzevakken waarin wordt samengewerkt met het werkveld waar studenten mogelijk terechtkomen. Al deze initiatieven hebben niet de zorgen van studenten weggenomen. Uit het onderzoek is gebleken dat ruim 60 procent van de respondenten zich zorgen maakt over het vinden van een geschikte baan. Opleidingen hebben een voorname rol om deze zorgen bij studenten weg te nemen. Asva raadt hun daarom aan meer samen te werken met de arbeidsmarkt. Studenten deden in het onderzoek diverse suggesties hiervoor. Ten eerste zouden professionals een grotere rol kunnen krijgen in het onderwijs. Docenten organiseren wel regelmatig gastcolleges, maar excursies naar instellingen of organisaties worden nauwelijks gemaakt. Ook zouden meer docenten kunnen worden aangesteld die werkzaam zijn (geweest) buiten de academische wereld. Ten tweede zouden opleidingen het contact tussen alumni en studenten beter kunnen faciliteren. Ten derde is de mogelijkheid van het doen van een stage bij veel studies beperkt. Meer samenwerking met de arbeidsmarkt vergroot de mogelijkheden hiervoor. Ten vierde hebben studenten behoefte aan opleidingsspecifieke *career events* waar zij contact kunnen leggen met het werkveld. Een laatste suggestie is een groter aanbod van praktijkgerichte keuzevakken. Als deze al worden aangeboden, is het aantal plaatsen vaak zo beperkt dat slechts een klein percentage studenten kan deelnemen.

Studenten kunnen zich over het algemeen vinden in de focus van universitaire op-

leidingen op de ontwikkeling van academische vaardigheden; driekwart vindt dat opleidingen zich voornamelijk moeten richten op academische vorming. Toch is dit geen vrijbrief om aan de ontwikkeling van niet-academische vaardigheden geen enkele aandacht te besteden. Veel studenten hebben behoefte aan de ontwikkeling van vaardigheden als solliciteren, netwerken, beheersing van de Engelse taal en het maken van een cv. Dit zijn bij uitstek vaardigheden die de toegang tot de arbeidsmarkt vergemakkelijken. Het Loopbaan Advies Centrum van de UvA en HvA faciliteert cursussen en trainingen op dit gebied, maar uit het onderzoek kwam naar voren dat weinig studenten hun weg naar dit instituut weten te vinden. Opleidingen zouden hierin een rol kunnen vervullen door studenten actief door te verwijzen. Ook kan de studie vereniging meer activiteiten organiseren die de kloof met het werkveld verkleint.

Universitaire opleidingen willen geen hbo zijn, maar hoeven ook niet enkel op te leiden tot wetenschapper. De meeste studenten ambiëren geen wetenschappelijke carrière. Een academisch denkniveau is veel waard, maar zonder praktische vaardigheden is de stap naar de wereld buiten de universiteit erg groot. Zeker in tijden van economische malaise is het niet vreemd dat veel studenten zich zorgen maken over het vinden van een geschikte baan na hun studie. Opleidingen moeten de verantwoordelijkheid nemen om die zorgen bij studenten weg te nemen en de kloof met de arbeidsmarkt te verkleinen. ■

Lonneke van der Holst en Karin de Nijs zijn medewerkers van het Asva-onderzoeksbureau. Op vrijdag 15 februari om 15.00 uur organiseert Asva een debat in Crea over de aansluiting van universitaire opleidingen bij de arbeidsmarkt (met o.a. CvB-voorzitter Louise Gunning).

Aynan

Marokkanen (1)

Het zondagmiddagtelevisieprogramma *Buitenhof* probeerde mij al geruime tijd te strikken voor een uitzending waarin het zogenoemde 'Marokkanenprobleem' besproken zou worden. Ik nagelbeet of ik op het verzoek moest ingaan. Televisie is een vreemd medium; vanuit een klein hoekje word je duizenden huiskamers ingestraald, en komen gestalte en woorden honderdduizenden geesten binnen. Dat ik benaderd werd door de redactie begreep ik; mijn achtergrond figureert meer dan eens in mijn werk.

Er spelen netelige zaken binnen Marokkaanse gezinnen die in verschillende gedaantes tot onze maatschappij komen, maar moet je zoiets een 'Marokkanenprobleem' noemen? En gaat het door die benaming nog wel over de brandende kwesties? Of was ik gewoon bevreesd het gesprek aan te gaan voor het oog van de natie? Deze overpeinzingen wiegden mij ten slotte in slaap. Die nacht ging in mijn droom een telefoon. Nergens zag ik een toestel. Ook herkende ik de beltoon niet. De ringtone deed me denken aan het hallucinaire gedeelte van het housenummer 'Here's Johnny!' van Hocus Pocus.

Opeens had ik een mobieltje tegen mijn oorschelp gedrukt. 'Hoi, hier is *Buitenhof*,' zei de vriendelijke stem, die mij meerdere malen in wakkere staat had gebeld. 'Onze afspraak kan helaas niet doorgaan.' 'Oh, oké,' probeerde ik op onverschillige toon te zeggen. 'Mag ik weten waarom?' 'Nou,' klonk het onaardig. 'We hebben voor iemand gekozen die een tweepersoonsbed heeft. En jij hebt een eenpersoonsbed. Vandaar.' 'Eenpersoonsbed?' bracht ik uit. 'Eenpersoonsbed?!' Ik riep dat ik er niets aan kon doen dat ik een enkelbed had. En spuwde onaardige woorden tegen de redactrice.

Toen ik mijn ogen opende, voelde ik een warme gloed van schaamte in mij opwellen, omdat mijn hoofd in staat was zulke onzin bij elkaar te verzinnen terwijl ik in een tweepersoonsbed lag. ■ Asis Aynan

J'accuse

Een open brief van voormalig hoofddocent **Leo Folgering** aan Rien de Vos, domeinvoorzitter van het Domein Gezondheid

Geachte mijnheer De Vos, U kent mij weliswaar niet, maar ik ben wel degelijk een van uw medewerkers. Ik heb de afgelopen dertig jaar gewerkt als hoofddocent voor de voortgezette sociaal agogische opleidingen Amsterdam (VO). De VO-opleiding is een post-hbo-traject dat professionals vele jaren heeft geholpen om hun vakkenis en -kunde te verdienen en te verbreden en hun inzetbaarheid in het werk te vergroten. Door zowel studenten, werkgevers en beroepsverenigingen is deze opleiding altijd gewaardeerd als 'het beste dat in Nederland op dit gebied geboden wordt'.

Mijn werk als hoofddocent voor deze opleiding heeft mijzelf en mijn studenten steeds veel vreugde, inspiratie, kennisvergroting en innovatie opgeleverd. De HvA heeft daaraan als organisatie echter niets positiefs bijgedragen. In tegendeel: de HvA heeft een vlekkeloos verloopend onderwijsparcours slechts gefrustreerd en tegengewerkt. Het continue succes van de VO-opleidingen is slechts verzekerd gebleven door de persoonlijke betrokkenheid en inspanning van freelance medewerkers: mijn eigenlijke collega's zoals ik dat voel.

Voor mij persoonlijk heeft mijn dienstverband bij de HvA mij niets dan veel verdriet en frustratie opgeleverd. De HvA heeft mij en mijn collegae slechts met dedain en verwaarlozing bejegend. De HvA heeft in al die jaren geen enkele vorm van personeelszorg geboden. Hoe bestaat het dat ik in de dertig jaar dat ik voor een hogeronderwijsinstelling heb gewerkt nog nooit enige vorm van bijscholing, nascholing, cursus, symposium of wat dan ook aangeboden

heb gekregen? Mijn studenten, mijn collegae en ikzelf zijn gelukkig van mening dat mijn kennis zeer goed is bijgehouden. Maar dat is mij gelukt ondanks de HvA. Ook op andere wijzen heeft de HvA zich niet als een goed werkgever gedragen. Ik vernam pas een paar jaar geleden dat de HvA haar medewerkers jaarlijks een kerstpakket doet toekomen.

In de jaren negentig haalde de hogeschool de landelijke pers met een grootschalige fraudezaak en moest er gereorganiseerd worden in de sector van het geprivatiseerde onderwijs. Ik ben toen *contre coeur* overgeplaatst naar de faculteit gezondheidszorg. Op die faculteit is men erin geslaagd om mij de enige verzuimdagen wegens ziekte in dertig jaar te laten 'genieten'. Het is uw faculteit die mij heeft ziekgemaakt. Overigens is het ook in die periode geweest dat ik – voor het eerst en voor het laatst in mijn gehele car-

Het is uw faculteit die mij heeft ziekgemaakt

rière – een functioneringsgesprek aangeboden heb gekregen. Toen eenmaal was vastgesteld dat mijn plaatsing op de faculteit gezondheidszorg écht op een foute matching berustte, ben ik teruggeplaatst op mijn oude post. Ik ben daarna nooit meer ziek geweest.

Bij mijn 25-jarig dienstverband bij de HvA heb ik gevraagd of dit jubileum met een kleine festiviteit gepaard kon gaan. Dat men daarom zelf moet vragen is al een gotspe, maar dat het ook nog botweg werd geweigerd door het Domein

Gezondheidszorg tart elke beschrijving. De afdeling personeelszaken van dit domein heeft toegegeven dat men vrijwel al mijn brieven in de afgelopen jaren heeft zoekgemaakt. Op enig moment ben ik uitgenodigd voor een gesprek met een van de meest onbeschofte mensen die ik ooit in mijn leven tegenkwam. Dat bleek een van uw managers. Dat gesprek zou over mijn 25-jarig jubileum gaan, maar liep uit op niets anders dan een deceptie. De in dat gesprek gemaakte afspraken voor een vervolg werden van geen kant (dat wil zeggen van de kant van de HvA) nagekomen. Wist u, mijnheer De Vos, dat de afdeling personeelszaken van uw domein mij zelfs heeft moeten vragen om mijn privéadres? Zelfs dát bleek men te hebben zoekgemaakt. De HvA mag worden uitgeroepen tot 'slechtste werkgever van Nederland en zeer verre omstreken'.

En nu ben ik dus met pensioen. Na een werkzaam leven van totaal 47 jaar. Ik had nog graag een paar jaar langer doorgewerkt, maar door een leugenachtige voorstelling van zaken van uw personeelsfunctionaris, is mij voorgeschoteld dat ontslag onontkoombaar zou zijn. Achteraf blijkt dat er wel degelijk andere opties mogelijk zouden zijn geweest.

De hogeschool heeft op geen enkele wijze een initiatief genomen om mijn afscheid te begeleiden, op te luisteren, of zelfs maar te faciliteren. Desgevraagd is zelfs geweigerd om überhaupt afscheid van mij te nemen. Geen ritueel, geen receptie, geen felicitaties, geen dankzeggingen, geen presentje; geen handenschudden, geen adieu.

Mijnheer De Vos, u en de uwen moesten zich diep schamen voor het feit dat u zo schandelijk met uw werknemers omgaat. Ik hoop dat u zich voelt aangesproken en zou graag een reactie van u ontvangen, hoe zeer ik ook vrees dat zo'n reactie mij een nieuwe en laatste deceptie zal bezorgen. ■■■

Leo J.M. Folgering

Niet te gek

Dit weekend is het carnaval, zo ongeveer. Al maakt het voor carnavalisten niet zo veel uit wanneer het nou precies carnaval is, want ze rekken het eindeloos vanaf de elfde van de elfde, met auw-wieverballen en sleuteloverdrachten en vanaf dan sparen voor volgend jaar. Ik weet dat, want ik kom uit Zuid-Limburg. Als kind stond ik in witte rijglaarsjes en met een blonde pruik op de Bühne, maakte ik radslagen voor de Raad van Elf en voer ik mee op de wagen van Prins Populair – altijd de knapste jongen van het dorp, die vanaf zijn troon harde snoepjes en mandarijnen op me strooide.

Je zou ze zeggen dat ik nu niet meer veel last heb van het carnaval. Maar ik heb de gewoonte vrienden lang mee te zeulen en zo is het toch wat stil in mijn wijkje in februari. Ik *kan* het niet. Alles loslaten, lekker gek doen, alleen maar dat. Begrijp me niet verkeerd, ik heb respect voor het oeuvre van Beppie Kraft en feesten en partijen moeten er zijn – anders zou de tijd maar doordenderen. De bandeloosheid is het probleem. Met carnaval moet je loslaten, dat is de opdracht. Omdat een mens soms ongehoorzaam moet zijn.

Carnaval is een feest van de ongehoorzaamheid, maar wel ongehoorzaamheid die alleen bestaat op gehoorzaamheid: een gewone knul krijgt de sleutel van de stad, voor even draaien de verhoudingen om. Iedereen lijkt in het feest gelijk, de dokter en de bakker. Lijkt. Want Prins Carnaval is altijd de stoerste jongen van de klas en hij moet flink investeren in de ervaring. Hij is geen homo of moslim. De verhoudingen voor even omkeren kan alleen als ze glashelder zijn. Als je ergens op bepaalde plaatsen en tijden gek moet doen, is dat een teken dat je daar doorgaans helemaal niet gek mag doen.

III Emma Curvers

Leer niet voor de toets

Studenten moeten niet leren om een tentamen te halen, maar om zichzelf verder te ontwikkelen, betogen **Martijn van Schaik** en **Remy Wilshaus**.

Afgelopen week konden honderden mic-studenten hun tentamen marketingcommunicatie niet maken. De opleiding beloofde beterschap in het organiseren van de tentamens. Interessant vonden wij als onderwijspedagogen de vaak impliciete opvattingen over leren en studeren die naar voren kwamen in de discussie die volgde.

Een student op Twitter: 'Weken lang leren en leren. Is het moment daar, wordt het afgelast.' Een reactie op *Folia Web*: 'Stel dat je nu alsnog 30 uur zou moeten investeren in het opnieuw leren van het examen, stuur ze dan een rekening van 30x het uurloon van je bijbaantje.' De propeusemanager verantwoordt aan studenten de keuze voor een snelle herkansing: 'Je hebt geleerd voor nú en het is nog veel vervelender om dan over een paar weken te herkansen.' De HvA leidt studenten op voor uiteenlopende beroepen. Van redacteurs tot bouwkundigen, van forensisch analisten tot leraren basisonderwijs. Tijdens hun studie verwerven studenten de kennis, vaardigheden en attitudes (competenties) die zij nodig hebben om als professional steeds zelfstandiger te kunnen handelen. Dat wat wordt geleerd staat naar ons idee altijd in relatie tot de maatschappelijke praktijk, het beroep waarvoor studenten worden opgeleid en de persoonlijke betekenis die het krijgt voor de student.

Je zou kunnen zeggen dat er alleen sprake is van 'leren' als je niet alleen de competenties hebt verworven, maar ook weet waar en waarvoor deze competenties worden gebruikt en welke waarde de competenties voor jou persoonlijk hebben. Dat wat je leert zou iets moeten veranderen aan wie je als persoon bent. Namelijk een nog betere redacteur, bouwkundige, forensisch analist of leraar basisonderwijs.

Mic-studenten die de afgelopen maanden hebben geleerd over marketingcommunicatie, de waarde daarvan voor hun toekomstig beroep én de manier waarop zij deze kennis zélf kunnen gebruiken hoeven zich geen zorgen te maken. De manier waarop zij hebben geleerd heeft bijgedragen aan hun ontwikkeling tot startbekwame professional. Dat was het doel. Zij zullen met hoge cijfers voor hun toets slagen, een middel om dat te evalueren. Of deze toets nu wordt geroosterd binnen drie dagen of over drie maanden. Studenten die enkel hebben geleerd met als doel de toets voldoende af te ronden, mogen blij zijn met een extra kans over enkele maanden. Voor hen wordt het dan alsnog mogelijk écht iets te leren over marketingcommunicatie. III

Martijn van Schaik is lerarenopleider mens & technologie en onderwijsonderzoeker. Remy Wilshaus is lerarenopleider basisonderwijs en promovendus.

objectief

FANTASIEWERELD

De Noorderhof in Amsterdam Nieuw-West is een van de gethematiseerde wijken die sociaal geograaf Sabine Meier in haar dissertatie onder de loep neemt. Gebouwd in de jaren negentig moest De Noorderhof een antwoord vormen op de in de jaren zeventig ingezette autochtone leegloop van Geuzenveld-Slotermeer, en de verpauperde wijk economisch en sociaal meer aanzien geven. In de traditionalistische stijl van de Luxemburgse architect Rob Krier verrees een buurt met een dorps en karakteristiek uiterlijk, gemodelleerd naar de oude Europese binnensteden. Krier was wars van de kille, functionalistische nieuwbouwwijken die doorgaans aan de stadsranden verschijnen. Met De Noorderhof creëerde hij rond een 'dorpsplein' een lieflijke en intieme wereld van roodbakstenen rijtjeshuizen die dankzij de verschillende gevels een vrijstaand gevoel uitstraalden. Architecten en architectuurcritici bekeken het met argusogen, maar eenmaal op de markt gingen de huizen in De Noorderhof als warme broodjes over de toonbank.

Sabine Meier onderzocht niet alleen hoe De Noorderhof en twee andere themawijken – Brandevoort in Helmond en Le Medi in Rotterdam – zijn bedacht en uitgevoerd, maar vooral ook hoe zij worden 'geconsumeerd' door de bewoners. Meier wil niet zo ver gaan te concluderen dat bewoners van De Noorderhof en vergelijkbare wijken buitenstaanders uitsluiten, maar zij vond in haar diepte-interviews met bewoners wel een opvallend sterk wij-zijgevoel. De eigen wijk wordt nadrukkelijk bestempeld als een eenheid waar 'ons soort mensen' woont, een 'betere buurt' met een eigen en dorps karakter, waar de sociale cohesie sterk is en waar goede smaak heerst. En laat dat nu net het gevaar zijn waar de critici voor waarschuwden: gethematiseerde woonwijken worden al snel elitaire enclaves. ■■■ tekst Mirna van Dijk / foto's Ineke Schipstra

Sabine Meier: *Living in Imaginary Places. On the Creation and Consumption of Themed Residential Architecture*. Promotie: 8 februari

Innovatie in opdracht

In het **Innovatielab** van de HvA houden studenten zich bezig met **vraagstukken uit het bedrijfsleven**. Zes maanden lang zoeken ze naar antwoorden op vragen als ‘Hoe print je een menselijk oor?’ tekst Vera Lentjes / foto's Ineke Schipstra

STUDBOLTS

Lukas van Enkhuizen (21, Engineering, Design & Innovation)
‘Offshore-industrie vindt ver van de wal plaats, op boor- en gaswinnings-eilanden. Het zijn gevaarlijke plekken waar je vanwege de hoeveelheid gas niet zomaar mag slijpen. Het vervangen van onderdelen is vanwege vonkvorming gevaarlijk en duurt soms weken. Het hele booreiland wordt stilgelegd en dat kost een ton per dag. Aan ons de uitdaging om gereedschap te ontwikkelen dat gemakkelijk, snel en veilig heel dikke bouten kan doorzagen. Er is veel wet- en regelgeving van toepassing op booreilanden. Het was een hele studie om te achterhalen aan welke eisen het concept moest voldoen, hoe de omstandigheden zijn, waar het gereedschap aan blootgesteld wordt. Het is een vrij complex product. Uiteindelijk hebben we een speciaal plateau gemaakt waar je een kernboormachine op kan vast zetten. Dan boren we de bout weg. Het is de bedoeling dat het prototype wordt getest op een echt booreiland. Een aantal teamleden had al ervaring met materialen, boren en slijpen. Juist de combinatie met de frisse, nieuwe blik van andere teamleden maakte de samenwerking leerzaam.’

HELIOSTAAT

Bastiaan Kardol (23, Engineering, Design & Innovation)
‘Een heliostaat draait gedurende de dag mee met de zon. De heliostaat concentreert het zonlicht door middel van een lens, vangt de warmte op in een warmtewisselaar en deze warmte wordt vervolgens in kou omgezet. Onze opdracht was om een lowtech heliostaat te ontwikkelen die in derdewereld-landen kan worden ingezet om koelinstallaties van kou te voorzien. Het ontwerp moest zo simpel en goedkoop mogelijk zijn, zodat ook mensen met weinig kennis van techniek reparaties kunnen uitvoeren. De grap is dat we heel veel ideeën hadden en dat het uiteindelijke prototype ons eerste idee was. Maar voordat we dat zeker wisten hebben we bijvoorbeeld liters purschuim verspild aan het maken van een lichtgewicht frame. Uiteindelijk hebben we gekozen voor een houten frame. De techniek is simpel. De motor is een gewone ruitenwissermotor die in principe uit een oude Mercedes is te slopen. De heliostaat bevat een microchip die de motor aanstuurt om de zon te volgen. De chip is simpel te programmeren door de coördinaten van de locatie in te voeren. De opdrachtgever was erg tevreden.’

ELEKTRONISCHE FIETSBEL

Bastiaan van den Berg (22, E-Technology)

‘De hele groep wilde graag iets maken dat nog niet bestond. Bij nul beginnen en een product ontwerpen. De opdrachtgever kwam met het idee van een elektronische fietsbel. De bel heeft de functie van een fietsbel, maar helpt je ook je fiets op te sporen. Door binnen een bereik van twintig meter van je fiets op een knop op je sleutelhanger te duwen gaat de bel een leuk deuntje afspelen. Vervolgens kan de bel door de afstandsbediening in de bel te schuiven als bel werken. Het is een soort gadget, een luxeproduct. De opdrachtgever had een aantal eisen: een bereik van twintig meter, een simpel en doeltreffend ontwerp, een ronde bel die makkelijk te bevestigen is en een groene kleur. Een grote uitdaging was de energievoorziening. Het huidige prototype gaat namelijk maar achttien dagen mee. Dat komt omdat de radioverbinding in de bel continu op zoek is naar een signaal en daarmee veel stroom verbruikt. Toch was de opdrachtgever tevreden. Hij bedankte ons zelfs voor onze eigenwijsheid. Sommige van zijn ideeën konden gewoon echt niet en daar moesten wij hem van zien te overtuigen.’

SUSPENSIEPLOTTER

Bas Zuidam (20, Engineering, Design & Innovation)

‘Een bioplotter, een 3D-printer die menselijke ledematen kan printen, bestaat al langer. De bedoeling is om een 3D-printer te maken die een stuk goedkoper is dan de huidige bioplotters. Uiteindelijk willen we een menselijk oor printen. We doen vooral onderzoek naar onderdelen van de printer. De uitdaging ligt voor ons in een steriele kamer om de printer, de koeling, het brugstuk en de koppen. De printer verwarmt de kunststof die constant wordt aangevoerd. Hierdoor ontstaat er een draad van gesmolten kunststof. De 3D-printer legt dit op de tafel neer en zo wordt een voorwerp laagje voor laagje opgebouwd. Wat we tot nu toe hebben ontwikkeld is een brugstuk voor vier koppen. Uit een van deze koppen komt PLA (een kunststof) dat zorgt voor de vorm van het oor. Uit de andere kop komen menselijke cellen waardoor het oor echt getransplanteerd kan worden en uit de andere twee koppen komt *bone ash*, een soort kraakbeen. Het is gelukt om de printer de vorm van een oor te laten printen. Komend halfjaar gaan we ons concentreren op de ontwikkeling van steriele kamer en de koeling.’

Innovatielab

Een broedplek creëren voor innovatie, dat is het doel van het Innovatielab van de HvA. Studenten en docenten bieden bedrijven hulp bij het oplossen en realiseren van innovatievraagstukken. Het Innovatielab voorziet de studenten van faciliteiten als een 3D-printer, een lasersnijder en hogesnelheidscamera's. Ook geven docenten workshops om de

studenten te helpen bij het ontwerp- en onderzoeksproces. De afgelopen zes jaar hebben studenten van de opleidingen Engineering, Design & Innovation en E-Technology meer dan negentig opdrachtgevers antwoord gegeven op innovatievraagstukken. Vanaf volgend jaar wordt ook de opleiding Product Design betrokken bij het Innovatielab. Liselotte van

Dijk, coördinator Innovatielab: ‘Een van de leuke elementen is dat het echt vraagstukken uit het MKB betreft. Als student kan je op die manier echt een vernieuwing bewerkstelligen die een ondernemer verder kan helpen. Daarnaast is de interactie met een opdrachtgever heel erg leerzaam. Een opdrachtgever kijkt heel anders naar een opdracht dan een docent.’ ■■■

LOVE IT...
 MET AL JE
 VRIENDEN IN
 ACTIE KOMEN

KOM OOK IN ACTIE
 CHECK FIGHTCANCER.NL

Fight
 FIGHT CANCER IS PART OF
 KWF KANKERBESTRIJDING

Love life. Fight cancer.

LIVE JAZZ
 ELKE **VRIJDAG** 17.00 UUR BORREL
 LEKKERE HAPJES • VRIJ ENTREE

VANAF 15 FEBRUARI
 AMSTERDAMSE ACADEMISCHE
 CLUB • AAC.UVA.NL

Oudezijds
 Achterburgwal 235
 1012 DL Amsterdam
 020 - 52 515 70
 aac.uva.nl

IN ONGENADE
 van j.m. coetzee regie luk perceval
toneelgroepamsterdam

betaal slechts
 €10 met de
 sprintpas van de
 stadsschouwburg
 ssba.nl

'Gijs Scholten van Aschat is
 een superieure verteller'
 de Volkskrant****

13 t/m 16 feb | stadsschouwburg amsterdam | tga.nl

Angels & Demons
 NEDERLANDS STUDENTEN KAMERKOOR
 CONCERTTOURNEE O.L.V. KURT BIKKEMBERGS

15/02 EINDHOVEN 21/02 GRONINGEN 28/02 NIJMEGEN
 16/02 ROTTERDAM 22/02 ENSCHEDE 01/03 UTRECHT
 17/02 WAGNINGEN 23/02 LEIDEN 02/03 AMSTERDAM

Folia maakt kennis...

...met Wim Hupperetz

directeur Allard Pierson Museum

Woensdag 6 februari tussen 16.00 en 17.00 uur in de **OBA** (Oosterdokskade 143)

Live te beluisteren op **AmsterdamFM** (106.8 in de ether en 103.3 op de kabel)

Vanaf 7 februari terug te luisteren op www.foliaweb.nl

13 februari • Jan Drost
(docent filosofie HvA)

Folia het platform voor hoger opgeleid Amsterdam
 Amsterdam FM.nl de stem van de hoofdstad

drift

illustratie Denise van Leeuwen

Onafwendbare afstoting

Sander (26), vijfdejaars geneeskunde: 'Het was zo'n avond dat alles klopte. We waren op een illegaal feestje in een industrieel pand. Goeie muziek, en blacklight en waterijsjes. Daar stond ze. Een bos donkere krulletjes. Slungelige armpjes, een blauw jurkje. Ze was een dansend prinsesje. Waarschijnlijk zei ik iets sufs als: 'Goed feestje hè?' Het maakte niet uit. Plotseling zoende ze me op de mond en verdween. Als versteend liet ze me achter. Was dit echt?

Ze kwam terug, we praatten langer en zoenden ook langer. In een hoekje achter de dj-booth, op een luidspreker. Een meisje als zij. En ze zoende met mij.

Een paar dagen later haalde ik haar op van het station. Heel even schrok ik. Ik kende haar van dat perfecte feestje. Nu, bij zoiets a-seksueels als de Döner Company, zag ze eruit als een ineen-gedoken onzeker meisje dat zich niet goed een houding wist te geven.

We praatten, raakten op ons gemak en leerden dat we over veel dingen precies hetzelfde dachten. Het gevoel kwam terug. Ze was in iedere context mooi.

Na een derde afspraakje stonden we op een tweekantje. Links het station, rechts mijn huis. 'Welke kant?' vroeg ik. Geen antwoord. Ik vroeg het nog eens. Ze zei niets, liep resoluut naar rechts.

Daar lag ze, bij mij in bed. Ik hoefde de liefde niet te consumeren. Ik wilde genieten van dit schepseltje dat zó goed bij mij paste. Ik wilde

'Ze wilde het niet horen'

laten zien dat seks niet het doel was. Dat het mij om háár ging. Ik heb de halve nacht naar haar liggen kijken terwijl ze sliep.

Eindelijk is het mij overkomen, dacht ik. Eerder vond ik alleen meisjes leuk die mij niet wilden. Nu mocht ik me openstellen, me overgeven aan dit gevoel. Maar vanaf het moment dat ik dacht dat ik haar had gevonden, begon zij zich terug te trekken. Ik kon niets meer goed doen. Ik had bijvoorbeeld een fietsje voor haar gemaakt, het leek me leuk als ze in Amsterdam ook een fiets had. Ze wilde hem niet aannemen, deed er heel ongemakkelijk over.

Ik begreep niet wat er mis was. Ik deed mijn best het leuk te maken, ergerde me aan mijn geforceerde gedrag en werd nóg onzekerder. Ik zag het voor mijn ogen fout gaan.

Ik was zo gespannen dat ik bij haar altijd een enorme knoop in mijn maag had. Letterlijk ziek. Zij kookte voor mij, superlief en echt heel lekker. Maar ik wist zeker dat ik zou overgeven als ik ook maar één hap zou nemen. Zij vatte het op als een belediging.

Ik kon het haar niet uitleggen, telkens als ik probeerde duidelijk te maken wat ik voor haar voelde, sloot ze zich af. Ze wilde het niet horen. Ik heb zelf de knoop doorgehakt. 'Als jij niks voor mij voelt, kunnen we beter stoppen.' Er stonden tranen in haar ogen toen ik haar bij het station afzette. Maar ze deed niets om het te veranderen. Ze snapte zichzelf óók niet – dat was het enige wat ze kon uitbrengen. ■■■

Catrien Spijkerman

Om privacyredenen zijn de namen gefingeerd. Wil je ook meedoen aan deze rubriek, mail dan een korte motivatie naar redactie@folia.nl.

De vele ergernissen van de

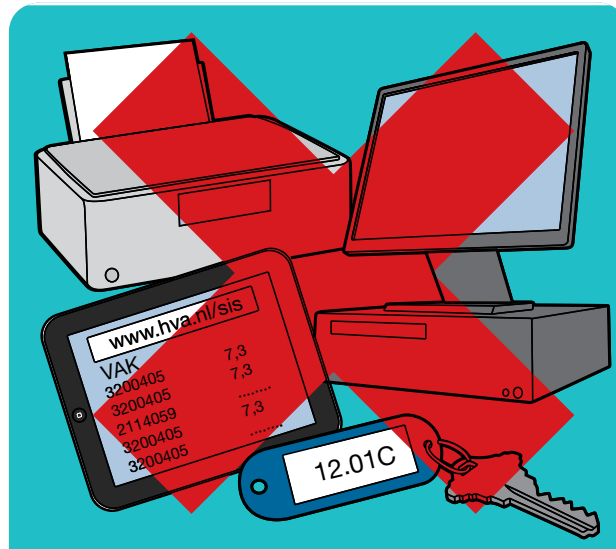
Het zit de HvA-student vaak **niet mee**. Alles lijkt soms wel in het werk gesteld worden om hem het **studeren** zo moeilijk mogelijk te maken. Wat zit de **gedupeerden** het hoogst?

tekst Marith Iedema en Clara van de Wiel / illustraties Bas Kocken

Waar ik me hier aan erger? Heb je even?' verzucht een pabostudent. Met enkele medestudenten zit ze in de hal van het Kohnstammhuis te studeren. Laptops staan op tafel, die vol ligt met papieren vol aantekeningen. De hal oogt deze regenachtige dinsdagmiddag rustig. Niets lijkt een vruchtbare studiemiddag in de weg te staan. Maar die situatie is een unicum, weet de studente te melden. 'De rust komt alleen door de tentamenweek. In dit gebouw is het normaal gesproken één grote chaos.' Haar studiegenoot valt haar bij. 'Belachelijk. Het lukt ze hier gewoon niet om een fatsoenlijke studieplek aan te bieden.'

WASLIJST AAN ERGERNISSEN

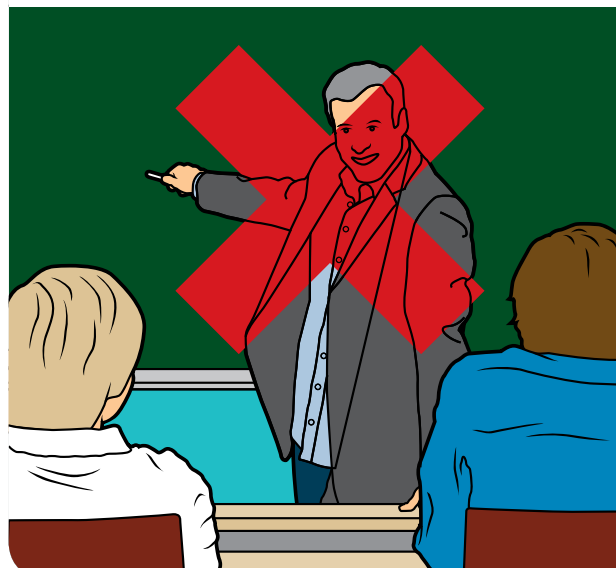
Kankeren op de HvA-organisatie; het lijkt de favoriete sport van menig HvA'er. Als het niet over onmogelijke roosters gaat, dan toch over te laat komende tentamencijfers. En bij gebrek aan andere ongemakken vormt administratiesysteem SIS altijd nog een dankbaar mikpunt. Voorlopig hoogtepunt in de organisatorische ellende lijkt het op de valreep afgelaste tentamen van de opleiding media, informatie & communicatie op 29 januari. De rel die het gebrek aan voldoende tentamenblaadjes veroorzaakte, wist zelfs *NRC Handelsblad* te halen. Maar het zijn

vooral de kleine dingetjes die bij studenten de grootste irritaties opwekken. Een computer die uitvalt. Een lokaal dat niet gereserveerd blijkt. Een cijfer dat niet wordt ingevoerd.

Ook voormalig HvA-rector Jet Bussemaker was zich van het heersende ongenoegen bewust. Bij het opstellen van haar 'tienpuntenplan' voor het opvijzelen van de kwaliteit van de HvA legde ze daarom sterk de nadruk op het verbeteren van organisatorische zaken. Organisatorische netheid, noemde ze dat. Bussemaker is in-

'De lesuitval is heel groot'

middels vertrokken naar Den Haag, maar de klachten lijken niet minder geworden. Een korte rondgang langs verschillende gebouwen levert een waslijst aan ergernissen op.

'Eigenlijk gaat alles dat met administratie te maken heeft helemaal mis op de HvA,' klaagt Kelly Wijdenes (21), student accountancy. 'Cijfers blijken verkeerd of dubbel ingevoerd. Als een docent ziek is wordt dat nooit gemeld. Dan sta je daar dus. En als je verhaal gaat halen bij de informatiebalie word je weggestuurd. Behulpzaamheid komt in het woordenboek van die mede-

HvA-student

werkers niet voor.' Ze zit met een paar medestudenten te werken in de kantine van de Leeuwenburg. Ook zoiets, verzucht ze. 'Ruimtegebrek is echt een probleem. Vroeger kon je gemakkelijk een lokaal huren. Nu moet dat dagen van tevoren en mag je het lokaal niet langer dan twee uur gebruiken.' Student bouwkunde Marit de Groot (19) herkent dat probleem. 'Als je een plek wilt bemachtigen op onze afdeling moet je om half negen klaarstaan. Anders heb je dikke pech.'

Ruimtetekort blijkt ook nummer één van de ergernissen in het Kohnstammhuis. Want terwijl het gebouw voor de opleidingen van het Domein Onderwijs & Opvoeding is bedoeld, is de populatie aan studenten die er een plekje zoekt een stuk breder. Tot ergernis van de DOO-studenten. 'Al die Amfi-studenten gebruiken onze ruimtes,' briest een pabostudent die

anoniem wil blijven. 'Laatst hadden ze hier zelfs een hele catwalk gebouwd. Allemaal hartstikke leuk hoor, maar waar moeten wij dan heen?' Een groepje Amfi-studenten zit op een paar meter afstand te werken. Ook zij blijken weinig tevreden met de situatie. 'In ons gebouw zijn

'Ruimtegebrek is echt een probleem'

helemaal geen werkplekken waar je een beetje kunt knutselen. Hier is het vaak ook een chaos. Maar ja, je moet toch ergens heen.'

MOEZAME COMMUNICATIE

Andere veelgehoorde klachten gaan over moeizame inschrijving, gebrek aan stopcontacten, haperende printers en onmogelijke (tentamen)

roosters. Ook de communicatie met docenten blijkt vaak mis te lopen. Een student reclame, marketing & communicatie (rmc) maakt dat maar al te vaak mee. 'Laatst was meegedeeld dat we moesten verzamelen bij politiebureau A. Toen stonden we daar met z'n allen en bleken we bij bureau B te moeten zijn. Helemaal aan de andere kant van de stad.' Amfi-studente Lotte van Zijl (18) vindt vooral de organisatie van het onderwijs slecht. 'Lestijden sluiten nooit op elkaar aan. En de deadlines van alle opleidingen zijn zo slecht gecoördineerd, dat iedereen altijd op hetzelfde moment in de naairuimte moet staan. En vooral de lesuitval is heel groot. Daar schrok ik echt van toen ik hier kwam studeren.' Twee anonieme pabostudenten van 30 en 32 schieten in de lach bij de vraag naar hun ergernissen. 'Maar eigenlijk is het natuurlijk helemaal niet grappig,' vindt een van hen. 'Over het algemeen

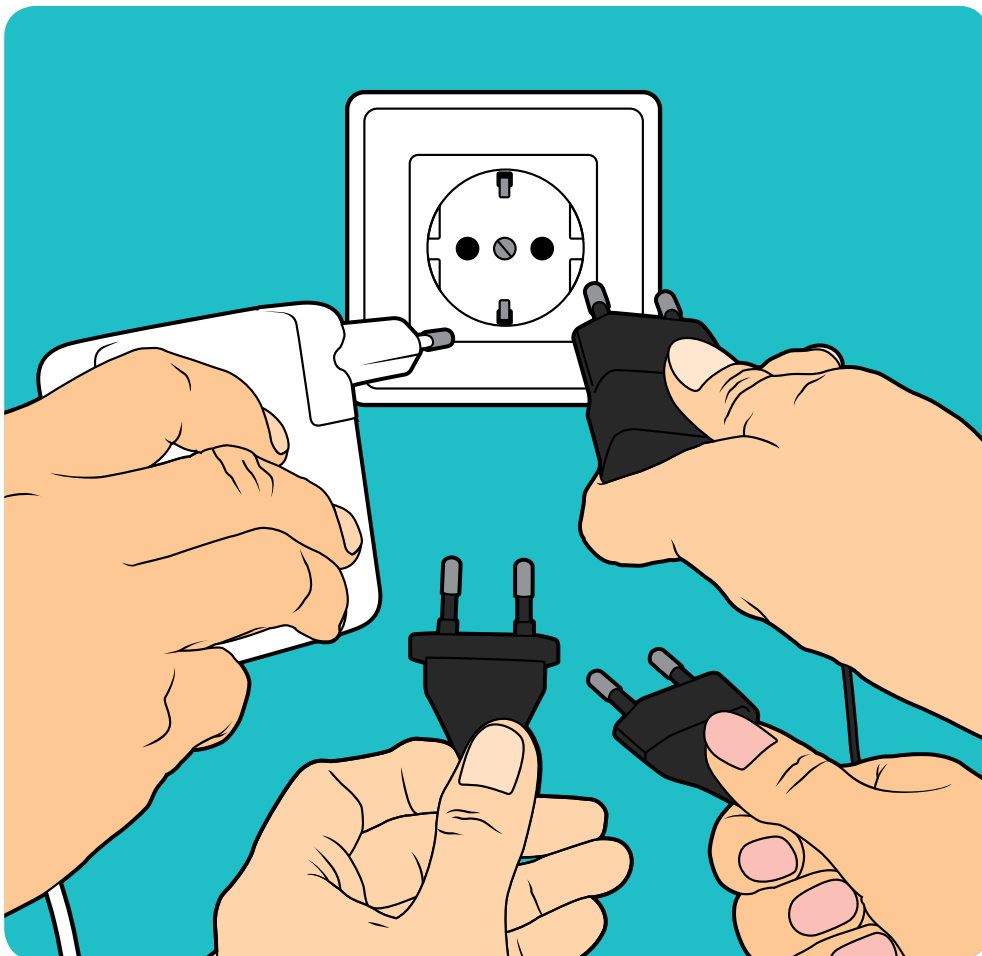
krijg ik het idee dat de organisatie hier chronisch overbelast is. Er is een groot tekort aan docenten. Vakken worden te weinig ingeroosterd. Tijdens de lessen of tentamens zijn er te weinig tafels. De pabocoördinator doet wel zijn best, maar ik krijg het idee dat hij al deze ellende in zijn eentje ook niet aankan.' Zijn tafelgenote valt hem bij. 'Ze moeten hier echt beter prioriteiten stellen. Bijna dagelijks kom ik hier in de hal en denk ik: alweer een borrel? Dat gaat gewoon ten koste van ruimte en aandacht voor studenten.'

De stemming in het Benno Premselahuis is niet veel beter. Een twintigjarige student informatie & media zit met zijn laptop in de kantine te wer-

'Lestijden sluiten nooit op elkaar aan'

ken. Tot zijn eigen ongenoegen. 'Vroeger waren er in de kelder nog rustige werkplekken. Maar nu zitten daar ook vaak krijsende roddelaars. Er worden elk jaar maar weer nieuwe ladingen studenten aangenomen. Zonder dat er rekening mee wordt gehouden of er plek is.' Een rmc-student sluit zich bij hem aan. 'Laatst hebben ze er in dit gebouw weer een opleiding bij gestopt. Iets met computers of zo. Weer vijfhonderd man erbij. En het was hier al veel te vol.'

Het moge duidelijk zijn: studeren aan de HvA is vaak een tranendal. Maar is de 'organisatorische slordigheid' voor de meesten nu werkelijk iets om wakker van te liggen? Voor Joyce van Loon (20, Amfi) niet. 'Eigenlijk ben ik best tevreden over de HvA. Dat mag ook best wel eens ge-

zegt. 'Ik merk er weinig van,' zegt een student rmc. 'Ik werk vooral thuis en waag me gewoon niet aan de HvA-computers.' De meeste studenten overwinnen de chaos aan hun hogeschool dan ook snel. Zo ook Amfi-studente Liselotte van Essen (19). 'Ach, soms moeten we wel naar

een andere locatie verkassen. Maar ik vind dat eigenlijk wel prima. Zitten wij tenminste ook eens een keer tussen de kerels.' ■■■

Bekijk op Folia TV hoe HvA-studenten zelf hun grootste ergernis verwoorden.

BELOFTE MAAKT SCHULD

Tijdens de Nationale Studenten Enquête wordt aan studenten gevraagd hoe tevreden ze over hun onderwijsinstelling zijn. De HvA scoorde in 2012 een 7; de hoogste score van alle hogescholen in de Randstad. Maar de studiefaciliteiten, ICT-voorzieningen en het tijdig bekend maken van tentamenroosters en -cijfers worden als

zeer matig beoordeeld. Aanleiding voor toenmalig rector Jet Bussemaker hier extra aandacht aan te besteden. Maar, vertelt Asva-voorzitter Michiel Stapper, ze gaf ook aan dat het voor haar onduidelijk was waar precies het grootste leed zat. Met de studentenbond sprak ze daarom af dat wanneer zij een

top-3 aan ergste klachten op zouden stellen, Bussemaker deze binnen een jaar zou oplossen. Asva organiseert daarom woensdag 6 februari in het Kohnstammhuiseen debat om de klachten te inventariseren. Stapper hoopt dat CvB-voorzitter Louise Gunning de belofte van Bussemaker in haar plaats na wil komen.

op de tong

foto Danny Schwarz

Woo Bros

Jodenbreestraat 144 (Centrum)

Na enig gestuntel – we lopen op hakken en de hele Jodenbreestraat is opgebroken – arriveren we bij Woo Bros. Het interieur is een mix van vintagemeubels, kunst, warme kleuren en doet Aziatisch aan. Het is het soort restaurant

waarbij het leuk is om je enigszins op te doffen voor een avondje uit. Johannes van Dam ging ons al voor en gaf een 9, vandaar ook dat het er deze avond helemaal vol zit. De formule van het restaurant is het delen van kleine Aziatische gerechten, waarbij je zelf de

volgorde bepaalt. We beginnen met een Soft-Shell Crab Roll (€10,-). Een aanrader als je van sushi houdt. Alleen als je een date hebt misschien geen goede tip, aangezien de stukjes te groot zijn om charmant naar binnen te werken. Daarbij Gyoza (€ 4,50), waanzinnig lekkere Japanse deegpakketjes gevuld met gekruide kip en kool. Ook het traditioneel Indonesische gerecht Gado Gado (€ 5,-) is erg goed, met knapperige groente en zelfgemaakte satésaus. Aan de Edamame (€ 3,-) sojabonen die we erbij bestellen kan weinig misgaan. In onze tweede ronde nemen we Steamed Fish of the Day met bosui, gember en sojasaus (€ 7,50), zeer vers met een lekker krokant randje. De Crispy Chicken in zoetzure saus (€ 6,-), die we ook bestellen, is inderdaad lekker 'crispy' en de pekingeend (€ 6,50) is mals en niet vetzig. Tot slot delen we een stukje spekkoek met vanille-ijs (€ 5,-), lekker, maar saai. De kaart biedt weinig voor dessertliefhebbers, maar dat is dan ook het enige minpuntje.

We eindigen met de lekkerste cocktail die we ooit geproefd hebben, gemaakt van lychee (€ 8,50), welke je echt niet mag missen. ■■
Maartje Smallenbroek

Folia Magazine ontvangt graag je restaurantrecensie en vergoedt tot € 50,-. Maximaal 270 woorden, (suggesties voor de) kaders zijn welkom, maar niet verplicht. Mail je recensie naar redactie@folia.nl. Stuur de originele bon naar *Folia Magazine*, t.a.v. Stephanie Gude, Prins Hendrikkade 189b, 1011 TD, A'dam.

GYOZA

Gyoza, ook wel jiaozi genoemd, lijken enigszins op olieballen. Ze bestaan uit deeg, meestal gemaakt van gewone bloem, water en zout, en worden bijvoorbeeld gevuld met een mengsel van varkensgehakt en Chinese kool, dat natuurlijk op smaak wordt gebracht met toevoegingen als gember, sesamololie, sojasaus en rijstwijn. Een goede vulling schijnt kledderig nat te zijn. Vervolgens worden de deegpakketjes gefrituurd.

INTERIEUR

Ontwerper Thijs Murre, die verantwoordelijk is voor het interieur van Woo Bros, is niet de eerste de beste. Eerder verzorgde hij onder meer de inrichting van de Jimmy Woo. Ook Woo Bros doet met zijn rode muren en gedempte licht dan ook enigszins denken aan een tent waar ieder moment een nachtclubzangeres het podium kan betreden. Johannes van Dam kon het niet bekoren: 'nog even naar het meubilair kijken, maar afgezien daarvan beveel ik dit restaurant zeer aan.'

LYCHEE COCKTAIL

Ingrediënten voor 2 lychee martini's: 4 lychees op siroop uit blik; ijs; 150 ml goede wodka; een beetje witte vermouth. Doe 1 lychee elk in 2 cocktailglazen en zet ze voorzichtig in de vriezer, 20 minuten. Doe de overgebleven lychees in een cocktailshaker met een goede hand ijs, een plensje lycheesiroop, de wodka, en een plensje vermouth. Zet het deksel vast en shake 30 seconden keihard. Giet door een zeef in de koude cocktailglazen en serveer met een roerstaafje.

promoties

DINSDAG 12/02

14.00 uur: Dara Pabittei –
Geneeskunde

*Optimization of in Vitro Sutureless Laser-Assisted
Vascular Anastomosis* (Agnietenkapel)

WOENSDAG 13/02

10.00 uur: Linda Holtman – Life
Sciences

*Anti-Inflammatory Strategies During
Epileptogenesis* (Agnietenkapel)

14.00 uur: Pieterjan Desmet –
Communicatiewetenschap

*Evaluating the EU. The Influence of National
Institutional Quality, Media and Interpersonal
Communication on EU Democratic Performance
Evaluations* (Agnietenkapel)

DONDERDAG 14/02

14.00 uur: Elsje van Bergen –
Pedagogiek

*Who Will Develop Dyslexia? Cognitive Precursors
in Parents and Children* (Agnietenkapel)

VRIJDAG 15/02

10.00 uur: Clemens Heilmann –
Biologie

*Mass Spectrometric Quantification of Candida
Albicans Surface Proteins to Identify New
Diagnostic Markers and Targets for Vaccine
Development* (Agnietenkapel)

12.00 uur: Eva Ratti – Sterrenkunde
*Observations and Dynamical Studies of
X-Ray Binaries in a Low-Accretion State*
(Agnietenkapel)

13.00 uur: Jacqueliën Dros –
Geneeskunde
*Dizziness in Older Patients in General Practice:
Away from Diagnostic Nihilism* (Aula)

14.00 uur: Rogier Rooswinkel –
Biochemie/Oncologie
*Targeting Anti-Apoptotic Bcl-2 Proteins in Cancer:
the Importance of Intermolecular Interactions and
Protein Turnover* (Agnietenkapel)

oratie

VRIJDAG 15/02

16.00 uur: Dhr. prof. dr. Dominique
Baeten, hoogleraar reumatologie, in
het bijzonder immuungemedieerde
ontstekingsziekten
De achillespees van ontsteking (Aula)

Voor uitgebreide informatie zie [www.uva.nl/
nieuws-agenda](http://www.uva.nl/nieuws-agenda).

(advertentie)

Op de vlucht

Geef nu!
Giro 999

STICHTING
VLUCHTELING
GIRO 999

directe hulp bij acute nood

CREA

CULTUREEL
STUDENTEN
CENTRUM

CREA ROETERSEILAND

Adres: Nieuwe Achtergracht 170

Bereikbaar via de Sarphatistraat en de
Plantage Muidergracht

DEBAT

do 7, 20.00u

Real World Economics - The Financialized University

Institutions of higher education and real estate investments: a combination we came to see more often in the last few years. How did neoliberal transformation affect the inner functioning of academia in the Netherlands? Speakers: prof. **Henk Overbeek** (VU), dr. **Dimitris Pavlopoulos** (VU) and dr. **Rodrigo Fernandez** (UvA). CREA Theater | Students free, others € 5,- | No reservations

CABARET

vr 8, za 9, 20.30u

Goedkoop Cabaret

Goedkoop Cabaret, hét nummer 1 try-out podium van Nederland, bestaat 12,5 jaar! Per avond drie cabaretiers, ieder 30 minuten. Met op vrijdag **Leon van der Zanden**, **Jasper van Kuijk** en **Cortijn Tonkes** en op zaterdag **Kees van Amstel**, **Gijs Geurtsen** en **Matroesjka**. Goedkope CREActie: win vrijkaarten. Stuur een mail met je naam en voorkeursdatum naar info@goedkoopcabaret.nl. CREA Theater | Studenten € 6,-, overigen € 9,- | Reserveren: 020

FILM

di 12, 20.00u

Screening Politics - Land and Freedom

The film Land and Freedom (1995) brings to life the Spanish Civil War of 1936-39. The war marked a first chapter in the great struggles of the 20th century, between democracy and fascism, between international socialism and capitalism, and between realism and idealism in politics. Introduction and discussion: dr. **Brian Burgoon** (UvA). CREA Theater | Students free, others € 5,- | No reservations

WWW.CREA.UVA.NL

overigens

Wethouder Eric Wiebes (VVD) laakt de UvA omdat ze eerstejaars trekt die slechter dan gemiddeld scoren op het eindexamen en studies biedt die ondermaatse arbeidskansen bieden.

De UvA doet niet genoeg voor de stad Amsterdam.

Stan Bentvelsen
hoogleraar
hoge-energiefysica

Jeroen Kluck
lector water
in en om de stad

Irene de Jong
hoogleraar Griekse
taal- & letterkunde

Stan Bentvelsen

‘Oneens. Het lijkt me niet juist de universiteit en de stad zo tegenover elkaar te plaatsen. De universiteit is deel van het caleidoscopische organisme dat de stad is. En de stad heeft de universiteit nodig, net als havens, wegen en speelplaatsen. Je zegt toch ook niet: de ogen van de adelaar voldoen niet voor de adelaar?’

De universiteit zorgt voor kritische, intelligente mensen die over de toekomst nadenken, grenzen opzoeken en verleggen, en burgers en het bedrijfsleven inspireren. Maar hoewel de universiteit bij de stad hoort, moet de universiteit haar autonomie bewaken. En dat moet ze blijven doen, om niet naar de pijpen van het stadsbestuur te gaan dansen.

De kritiekpunten die Wiebes heeft, gaan over interne kwesties van de universiteit en hebben geen relatie met de stad. Ik geef hem op zich wel gelijk dat de UvA meer naar kwaliteit kan streven. We moeten het inderdaad hebben over selectie aan de poort om betere scholieren aan te trekken. Maar doe dat omdat je je als universiteit wilt verbeteren, niet omdat je dat aan Amsterdam verplicht bent.’

Jeroen Kluck

‘Lastig. Ik ben het met Wiebes eens dat je van onderwijsinstellingen mag verwachten dat ze een bijdrage leveren aan de stad door leerlingen op te leiden en te ontwikkelen. Ik snap dus dat hij zich bekommert om de kwaliteit van die instellingen. Maar ik vind het gek dat hij de instituten aanvalt op het feit dat ze eerstejaars trekken die lager dan gemiddeld scoren op het eindexamen. Allereerst: statistisch bekeken presteert de helft van alle scholieren ondergemiddeld, dus die kwalificering zegt niet zo veel. Bovendien weet ik niet of dat de instelling is aan te rekenen. **Amsterdam zelf trekt juist die jongeren die wellicht meer dan gemiddeld op de uitgaansmogelijkheden gericht zijn en wat minder op het onderwijs zelf.**

Op de HvA speelt daarbij nog iets, dat Wiebes buiten beschouwing laat. Via initiatieven als de Buurtwinkel voor Onderwijs, Onderzoek en Talentontwikkeling, en bijvoorbeeld in mijn onderzoek naar waterhuishouding in en om de stad, buigt de HvA zich over de problematiek van Amsterdam. De stad heeft dus zeker profijt van de hogeschool.’

Irene de Jong

‘Oneens. De universiteit doet juist veel voor de stad. Vooral op het gebied van valorisatie. **De UvA deelt inzichten uit de wetenschap met een breed publiek.** Kijk bijvoorbeeld naar het Allard Pierson Museum of Spui25. Daar worden bijna dagelijks vrij toegankelijke publiekslezingen gehouden. Mijn vakgroep organiseert ook weleens zo’n avond. Wat kan ik als hoogleraar Grieks nog meer doen voor de stad dan mijn kennis delen? Maar die kennisdeling is een groot succes. De zaal van Spui25 zit meestal vol. Ok, het zijn wel veel grijze koppen in het publiek, maar de universiteit zoekt in ieder geval de verbinding met de stad en haar burgers. En daar is de laatste jaren steeds meer nadruk op komen te liggen. Maar dat neemt Wiebes niet in ogenschouw. Overigens denk ik wel dat de UvA het getroffen heeft met Amsterdam. Vooral bij geesteswetenschappen is de locatie in het centrum een echte troef. Maar dat legt de UvA nog geen verplichting op ten opzichte van die stad. Uiteindelijk worden we betaald vanuit Den Haag, niet door de gemeente.’ ■■ Marieke Buijs

Direct na zijn afstuderen moest Clenton vluchten. Zijn Rwandese diploma is hier niets waard. Met steun van het UAF kan hij weer studeren en een nieuw bestaan opbouwen.

www.uaf.nl

UAF
Studie en werk voor hoger opgeleide vluchtelingen

65 jaar

Clenton, gevlucht uit Rwanda:
'Dankzij mijn studie heb ik weer een toekomst'

Clenton en 3.100 andere vluchtelingstudenten hebben uw steun nodig. Rekening 76300

Luister naar Radio AmsterdamFM: De stem van de hoofdstad!

Van 07:00 tot 19:00 uur op 103.3 op de kabel, 106.8 in de ether.

En 24 per dag op www.amsterdamfm.nl

Als het in Amsterdam gebeurt, hoor je het hier!

Radio AmsterdamFM: De stem van de hoofdstad!

is de publieke radio van Amsterdam. Nieuws, kunst en cultuur en politiek: als het in Amsterdam gebeurt hoor je het op AmsterdamFM.

Kijk voor meer informatie op www.amsterdamfm.nl

AmsterdamFM.nl
De stem van de hoofdstad

Kijk voor meer informatie op www.amsterdamfm.nl

Wereldwijde Actiedag om geweld tegen vrouwen te stoppen!

1 OP DE 3 VROUWEN
KRIJGT TE MAKEN MET GEWELD OF VERKRACHTING
IN NEDERLAND IS DIT **1 OP DE 8**

ONE BILLION RISING
LOVE | DANCE | RISE!
14 FEBRUARI 2013
DE DAM | DE BALIE | PANAMA

www.onebillionrisingamsterdam.nl

twitter.com/OBRamsterdam facebook.com/OneBillionRisingamsterdam

Heb je je bachelor afgerond? Kies dan voor een master in Leiden of Den Haag.

Masterdag 8 maart
Kom langs en maak kennis met de Universiteit Leiden: 70 masters en meer dan 200 specialisaties. Meld je aan op unileidenmasters.nl en volg ons op Twitter #masterdag.

Bij ons leer je de wereld kennen.

Universiteit Leiden

Het échte tafelfoetbal

Geneeskundepromovendus **Anne van der Meer** is al vanaf zijn kinderjaren fanatiek met **tafelvoetbal** bezig. Om Nederland internationaal op de tafelfoetbalkaart te zetten begon hij zelfs zijn eigen **tafelvoetbalclub**. ‘Als ik te lang niet speel dan gaat het jeuken.’ tekst Robrecht de Vocht / foto's Sandra Hazenberg

Anne van der Meer is volledig verslaafd aan tafelfoetbal. Hoe dat komt weet hij niet goed, al was zijn vader ook een redelijk goede tafelfoetballer, die als student aan de Universiteit Twente zelfs een eigen tafelfoetbalclubje had. ‘Maar dat was vooral een manier om wat geld te verdienen, wanneer je een clubje had mocht je daar de bar bestieren,’ zegt Anne (30), een sympathieke, lange man en promovendus bij het AMC. We bevinden ons in het dorps huis van Duivendrecht, de thuishaven van tafelfoetbalclub Club Foes.

Anne is op zijn vierde al zo fanatiek dat hij besluit dat hij voortaan van niemand meer

cadeautjes wil, maar dat mensen in plaats daarvan een bijdrage kunnen leveren aan zijn grote droom: een eigen professionele tafelfoetbaltafel. Met hulp van zijn vader die de helft bijdraagt wordt die droom op zijn achtste werkelijkheid: hij koopt zijn eigen *Deutscher Meister* tafel voor 1700 gulden. ‘Ik was altijd aan het oefenen. Zelfs als ik ziek was probeerde ik nog te spelen als ik maar even helder genoeg was.’

Om verschillende manieren om te scoren te trainen legt hij zichzelf opdrachten op. ‘Ik zette bijvoorbeeld de tafel voor de wc-deur en wanneer ik dan moest plassen eiste ik van mezelf dat ik eerst tien keer achter elkaar raak moest schieten voor ik naar binnen mocht.’ Al snel

is hij zo goed dat zijn vader weigert nog tegen hem te spelen en ook zijn vriendjes hebben daar geen zin meer in. ‘Als tienjarig jochie ging ik toen stiekem naar de coffeeshop. Niet omdat ik wilde blowen, maar omdat ik gewoon even moest spelen. Daarbuiten vond ik alleen nog tegenstanders op vakantie. In Italië daagde ik jongens uit die veel ouder waren,’ zegt hij met een grijns.

VOLMAAKTE TECHNIEK

In 2005 gaat Anne een jaar naar de VS om in Boston te studeren, thuishaven van tafelfoetballerende en meervoudig wereldkampioen Billy Pappas. ‘Elke donderdag werd daar voor

ITSF

Club Foos is een officiële, bij de International Table Soccer Federation (ITSF) geregistreerde tafelfoetbalclub. Dat houdt in dat de club ten minste drie ITSF-gecertificeerde tafels heeft. De ITSF probeert sinds tien jaar om het tafelfoetbal wereldwijd te promoten. Dit doen ze door internationale toernooien te organiseren en een WK waar landenteams aan deelnemen en dat wordt uitgezonden door Eurosport. Er is de ambitie om van tafelfoetbal een olympische sport te maken. Op papier voldoen ze al aan de kwalificaties hiervoor. Het probleem is dat de nationale sportcomités de sport pas willen erkennen als ze een olympische status hebben, het Internationaal Olympisch Comité wil ze die status pas geven als ze erkend worden door de nationale comités: een catch-22 dus.

Anne van der Meer

grof geld gespeeld, het prijzengeld kon oplopen tot in de duizenden dollars. Daar leerde ik pas serieus tafelfoetballen.' Terwijl hij praat volgen Annes ogen de bal die op en neer schiet op de tafel naast hem. 'Om een echt goede tafelfoetballer te worden moet je sowieso een volmaakte techniek hebben,' legt Anne uit, 'dan begint pas het échte tafelfoetbal.' Op de Amerikaanse *Tornado* tafel laat hij zien wat hij bedoelt. Handig laat hij de bal tussen twee mannetjes heen en weer tikken. 'Als je allebei een volmaakte techniek hebt kun je alleen maar winnen als de tegenstander een fout maakt. Je moet je tegenstander dus uitdagen en misleiden door trucs uit te halen.' Met een snelle beweging van zijn pols haalt Anne uit. De bal suist zo snel over de tafel dat hij met het blote oog niet te volgen is, maar de droge 'tak!' die klinkt wanneer de bal de achterkant van het goal raakt, bewijst dat er gescoord is. 'Dat was een *deadmanshot*,' zegt Anne glimlachend.

Terug in Amsterdam mist Anne het wekelijks op hoog niveau spelen. Hij gaat weleens een potje tafelfoetballen op één van de zeldzame gamelle tafels die zijn stad rijk is, verstopt in donkere cafés en mistige coffeeshops. 'Want als je eenmaal verslaafd bent aan tafelfoetbal kan je niet meer zonder. Als ik te lang niet speel dan gaat het jeuken.

'Ik was altijd aan het oefenen'

Dan moet ik gewoon weer even spelen.' Maar daar wordt volgens andere regels gespeeld en kan Anne niet het spel spelen dat hij in Amerika leerde. Via via ontmoet hij in 2008 Andre. Andre Heide - kort, stekelig haar bovenop, een matje van achter en een Ché Guevara t-shirt aan - noemt zichzelf de knapste vijftigplusser van Amsterdam. Samen met zijn vriendin is hij groot tafelfoetbal-fan: 'De vier kinderen gingen het huis uit en de tafels gingen erin.' Hun huis in de Bijlmer is altijd

open. Anne: 'Er waren altijd wel een paar mensen bij Andre aan het spelen.' Andre is één van de paar tafelfoetballers in Amsterdam die regelmatig meedoen aan internationale toernooien. 'Bij de senioren doe ik daar wel mee voor de winst,' zegt Andre, 'maar het zou pas echt mooi zijn als een keer één van onze jongens bij de junioren zou winnen.' Nederland is wereldwijd op tafelfoetbalgebied, in tegenstelling tot bij het normale voetbal, een klein land. 'Dat komt omdat het tafelfoetbal zich vooral afspeelt in undergroundscenes,' verklaart Anne. 'Die scenes hebben allemaal hun eigen regels en tafels die ze gebruiken, daardoor is er weinig interactie met elkaar, laat staan op internationaal niveau.' Om hier verandering in te brengen begonnen Anne en Andre (samen met Frank Bosma) in 2012 *Club Foos*.

CLUB FOOS

Op vrijdag wordt er competitie gespeeld op de club. Iedereen die mee wil doen legt vijf euro

Regels

Elke scene in het tafelfootbal hanteert zijn eigen regels. Zo mag er volgens de coffeeshopregels niet met geluk gescoord worden, alleen rechtstreekse ballen die niet 'via' een tegenstander of de rand van de tafel gaan tellen. Daarbij mag er niet met het middenveld gescoord worden. Volgens de ITSF-regels tellen alle goals, geluk of niet. *Anne*: 'Dan moet je maar beter houden.' Verder is de ITSF zeer streng. Er mag niet gepraat worden met elkaar, communiceren doet men door elkaar onder de tafel aan te tikken, en schelden is al helemaal uit den boze. *Anne*: 'Ik heb zo'n beetje Gilles de La Tourette dus dat is iets waar ik nog aan moet werken.'

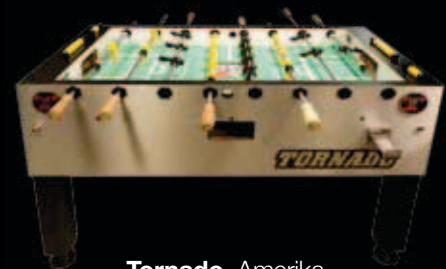
in de pot. Vanavond wordt er gespeeld volgens het 'draw-your-partner' principe, waarbij door loting beginnende spelers aan gevorderden worden gekoppeld. Anne leest als een schoolmeester hardop de teamsamenstellingen voor, waarop gereageerd wordt met gejuich en 'doorgestoken kaart!' wanneer Anne zijn eigen teamgenoot bekendmaakt. Het team van Anne en Chelsea Oostdijk, de enige vrouwelijke speelster vanavond, wordt door veel aanwezigen als favoriet genoemd. Zeven duo's nemen het vanavond in rondes tegen elkaar op. Waar de stemming de hele avond ontspannen is en bekenden en onbekenden rustig met elkaar babbelen en lachen, wordt duidelijk hoe fanatiek de spelers zijn als de strijd eenmaal losbarst. Lichamen worden gespannen en ogen richten zich strak op de bal. Er klinkt alleen nog het getik van de stangen die op hoge snelheid op en neer schieten en het suizen van de bal. Naarmate het toernooi vordert neemt ook

de frustratie toe. Anne vloekt binnensmonds wanneer hij en Chelsea in de finale nipt verslagen worden door het team van Leslie Lorie, volgens velen de beste tafelfootballer van Amsterdam, en Jeroen Coumou, een groentje dat achterin elke aanval weet te blokkeren. De inzet is dan ook hoog: naast het prijzengeld in de pot (vanavond 70 euro) staat er een enorme zilveren jarendertigcup op een tafeltje. Wie aan het einde van het jaar tijdens de competities op vrijdagen de meeste punten heeft weten te verdienen, krijgt zijn naam in deze wisseltrofee gegraveerd en wordt op kosten van de club naar een internationale wedstrijd gestuurd. 'Op voorwaarde dat dan wel het officiële clubshirt gedragen wordt,' voegt Anne lachend toe. ■■■

Meer informatie over Club Foos: www.clubfoos.com / www.facebook.com/ClubFoos/ / 020 774 2718 Clubavonden: woensdag en vrijdag van 19.00-23.00 uur. Neem dit nummer van *Folia Magazine* mee en krijg je avondcontributie (3 euro) terug!

Deutscher Meister Profi, Duitsland

Tornado, Amerika

Roberto Sport Adrenaline, Italië

Baby-foot Bonzini, Frankrijk

Leonhart, Duitsland

Een echte museumman

Deze week in *Folia* maakt kennis: **Wim Hupperetz**, directeur van het Allard Pierson Museum.

tekst Dirk Wolthekker / foto Danny Schwarz

Wat steeds naar voren komt als je mensen spreekt over Wim Hupperetz is dat hij zo 'kei- en keihard' werkt en dat hij zo 'vernieuwingsgezind' is. Zijn collega Marian Schilder, hoofd publiekspresentaties van het Allard Pierson Museum (APM), maakt zich zelfs zorgen. 'Af en toe denk ik: hij werkt echt veel te hard, hij moet oppassen, want hij weet soms niet van stoppen.' Daar staat tegenover, vertelt ze, dat haar baas het museum ook weet op te stoten in de vaart der volkeren. 'Wim is een cultureel ondernemer in optima forma. Als geen ander weet hij nieuwe projecten te entameren en daarbij samenwerking te zoeken met andere musea en culturele instellingen. Dat is echt heel bijzonder.'

Wim Hupperetz (Beegden [Lb], 1966) is sinds 2009 directeur van het APM, het archeologiemuseum van de UvA. Wim studeerde geschiedenis en Nederlands aan de lerarenopleiding in Tilburg, daarna studeerde hij in Nijmegen provinciaal Romeinse archeologie en oude geschiedenis. Aan dezelfde universiteit promoveerde hij op een veelgeprezen onderzoek met de titel 'Het geheugen van een straat', waarin hij achthonderd jaar bewoningsgeschiedenis reconstrueerde van een

straatje in het centrum van Breda. Daarna werkte hij enige jaren in verschillende functies bij het Limburgs Museum in Venlo, waar hij als conservator, projectleider en hoofd publiekszaken samenwerkte met de huidige directeur Jos Schatorjé.

'Wim is heel erg gedreven, gaat voor zijn vak en is constant op zoek naar nieuwe wegen,' zegt Schatorjé. 'Nu is het heel gewoon, maar toen wij in 2000 met het nieuwe museum open gingen was Wim de eerste die interactieve media zoals tekenfilms of spelletjes integreerde met de museumopstellingen. Op die manier kun je diepere kennislagen laten zien aan de bezoekers en dat is wat Wim wil. Hij is erg publieksgericht. Het gaat hem zeker om de inhoud, maar dat moet wel overgebracht worden op het publiek. Daarnaast is het een bruggenbouwer en iemand die over enorm veel contacten beschikt.'

De Tilburgse hoogleraar Arnoud-Jan Bijsterveld, die Wim begeleidde tijdens zijn promotieonderzoek en zijn promotor was, laat zich in vergelijkbare bewoordingen uit. 'Wim is echt een museumman. Hij denkt vanuit presentatie, waarbij hij heel interdisciplinair en origineel te werk gaat. Dat zag je al in zijn proefschrift: dat had historische, archeologische en antropologische

Folia maakt kennis

man

aspecten. Wim wil onderwerpen zo breed mogelijk benaderen. Dat maakt hem een andere wetenschapper dan de meeste wetenschappers.'

In Wims proefschrift draait het allemaal om de geschiedenis van de Bredase Vissersstraat: Wim onderzocht er nauwgezet hoe de mensen al achthonderd jaar in dat straatje wonen en deed ook archeologisch onderzoek bij de huidige bewoners, onder wie de beeldend kunstenaar Eloi Koreman, die onlangs ook het van steigerbuizen gefabriceerde Paard van Troje

'Hij is erg publieksgericht'

ontwierp dat ter gelegenheid van de Troje-tentoonstelling voor de deur van het APM is opgesteld. 'U kunt hem gerust "onze Wim" noemen hoor,' zegt Koreman. 'En dat geldt niet alleen voor ons gezin, maar ook voor de gemeente, want ook bij hen heeft Wims werkstuk diepe indruk achtergelaten. Het geldt nog steeds als belangrijk archeologisch referentiekader.' Koreman typeert Wim als iemand 'met de afstand van een wetenschapper en het betrokkene van een dier'. Wim moest voor onderzoek eens een stokoude waterput uitgraven in het huis van Koreman. 'Het fanatisme waarmee hij dat deed, als een teckel die een konijnenhol uitgraaft. Zo beredeneerd en verstandig als onze Wim ook is, zo

vergat hij toch alles om zich heen bij het uitgraven van die put. Het fanatisme van een beest.'

Ondanks de grote drukte en volle agenda heeft Wim toch nog tijd over om te fietsen met een groepje vrienden. Zondagsochtends fietsen de mannen van fietsclub 'De natte naad' door de dreven van Tilburg, waar Wim woont. 'En dan is Wim ook heel fanatiek,' zegt fietsmaat Mark Selten. 'Wim lijkt soms wel een oermens, die krachten die dan bij hem vrijkomen tijdens het fietsen. Ongelofelijk. Ik ben meer van het slag "fietsen is belangrijk, maar samen koffiedrinken en gezelligheid ook". Wim wil toch vooral fietsen. Hard fietsen. Racen. Daar gaat hij echt voor. Maar Wim is ook van het samen uit, samen thuis. In Hilvarenbeek hebben we een vast punt waar we altijd uitrusten en koffie drinken. Dan is hij ook heel sociaal. Jaarlijks hebben we met de club een familieontbijt, waar onze gezinnen dan ook aan meedoen. Dat vindt Wim ook belangrijk: met elkaar zijn en dan samen het clublied zingen.' ■■■

Folia Radio zendt op 6 februari een interview uit met Wim Huperetz. Aan de orde zullen komen de toekomst van het Allard Pierson Museum, Troje, Limburg en fietsen. Te beluisteren via Amsterdam FM, in de ether op 106.8 en op de kabel op 103.3, tussen 16.00 en 17.00 uur. Vanaf de volgende dag terug te luisteren via foliaweb.nl/radio. De uitzending is op zaterdagmiddag 15.00 uur terug te zien op Salto TV. Daarna via salto.nl.

Small World

De hap van de door de heks vergiftigde appel, de alsmaar groeiende neus van het houten mannetje, de opstijgende olifant met zijn grote oren of het onschuldige hertje met de grote ogen glibberend op een bevroren meer. Sneeuwwitje, Pinocchio, Dumbo en Bambi, de avonturen van onze beste Disney-vriendjes staan voor altijd in het geheugen gegrift. En ze leefden nog lang en gelukkig? Was dat maar waar! Volgens theaterduo Suzan Boogaerdt en Bianca van der Schoot kloppen de verhalen van Walt Disney van geen kant. De sprookjes zijn een eendimensionaal, opgepoetst pretpark. Is de werkelijkheid te complex? *Small World* is de tweede voorstelling in de serie *Visual Statements*. In de serie haalt Boogaerdt/VanderSchoot genadeloos uit naar de hedendaagse beeldcultuur, de schijnvrijheid waarin we leven en de pornificatie van de samenleving. De veelgeprezen eerdere voorstelling *Bimbo* toonde de wereld als een r&b-clip met een hoop tieten, reclame en bling-bling. In *Small World* komen

foto Ben van Duin

tussen Dixie-toiletten en ijzerhekken een griezelige, troosteloze Aladdin, Ariel en Mickey Mouse tot leven. Het resultaat is een absurdistisch en humoristisch toneelstuk te midden

van een hele berg zoi, inclusief smakelijke eenheidsworst. ■ Vera Lentjes
5-9 februari / Theater Frascati / Aanvang: 20.30 uur /
Studenten € 13,50, anders € 17,-

TIP 1: ALLES WAT ER WAS

Stiekem in een schoolgebouw overnachten is voor sommigen een kinderdroom. De werkelijkheid is minder rooskleurig in de nieuwe, apocalyptische roman van Hanna

Bervoets. Acht mensen komen samen in een schoolgebouw voor de opnames van een wetenschapsprogramma. Er klinkt een knal, ramen en deuren worden gesloten. Wat nu? De groep moet zien te overleven in een wereld van duisternis, kou en tien rijstkorrels per dag.

Alles wat er was – Hanna Bervoets / Atlas/
Contact / € 19,95

TIP 2: SPOREN IN DE STAD

De gehele maand februari is er in het Bijbels Museum een tentoonstelling over de Middeleeuwen. UvA-studenten hebben onder leiding van (kunst)historici en archeologen onderzoek verricht naar middeleeuws Amsterdam. Archeologische vondsten uit de opgravingen voor de Noord/Zuidlijn, eeuwenoude manuscripten, kinderspeelgoed en devotiebeeldjes vertellen het verhaal van een opkomende stad en haar bewoners.

Sporen in de stad / Herengracht 366 / Tot en met 27 februari te bezichtigen.

TIP 3: /K MET PEREN

Romantiek en porno gaan hand in hand volgens de organisatoren van de Valentijns-editie van /K met Peren in Studio K: de botergeile nacht van de liefde. Deze hitsige avond staat in het teken van zweterig dansen, de ware liefde vieren door één avond te trouwen of verboden films in een donker hoekje kijken. Laat je leiden door lust, liefde, drift en hartstocht.

/K met Peren: de botergeile nacht van de liefde / Zaterdag 9 februari, aanvang: 23.00 uur /
VK € 10,-, deur € 12,50

lezingenladder

KATHELIJNE BRUYNS (19)
TOEGEPASTE PSYCHOLOGIE, HVA
GAAT NAAR
CLICK 6 YEARS XL ANNIVERSARY
ZATERDAG 9 FEBRUARI IN DE WES-
TERUNIE

'Ik weet eigenlijk niet heel goed wat ik hiervan moet verwachten. Ik ben al vaker naar Click geweest in strandtent Woodstock in Bloemendaal. Dat vind ik altijd heel erg leuk, lekker

op het strand in de zomer en de sfeer is daar altijd heel fijn. Nu is het binnen en veel grootser opgezet. Het feest duurt van elf uur in de ochtend tot acht uur de volgende ochtend, 23 uur! Dat is wel erg lang. Misschien staat iedereen wel strak van de pillen dan. Ik ga met twee vriendinnetjes die ik al heel lang ken. Waarschijnlijk gaan we pas wat later, ik denk dat het dan ook pas echt leuk wordt. Een paar van de namen die optreden kwamen me wel bekend voor, maar ik ga niet speciaal om iemand te zien. Er wordt techno en elektro gedraaid. Ik heb net de tentamenperiode achter de rug, dus ik heb vooral wel zin in een goed feestje na alle stress.' ■■■
tekst en foto Robrecht de Vocht

Voor een ieder die geïnteresseerd is in lezingen en debatten is er de *Folia Magazine* lezingenladder. Wij streven ernaar hierin de meest interessante lezingen en debatten in Amsterdam op één plek te verzamelen.

Sorteermachine

AAC DO 7/02 17.00 uur

Moeten leerlingen later worden gesorteerd naar verschillende onderwijsniveaus? Debat met o.a. socioloog Herman van de Werfhorst en Onderwijsraadvoorzitter Geert ten Dam.

Straf

De Balie DO 7/02, 20.00 uur

Avond over de praktische, psychische en sociale gevolgen van detentie voor ex-gedetineerden bij herintreding in de maatschappij. Met o.a. ex-gedetineerde en schrijver Rein Gerritsen.

Oskar Fischinger

Eye VR 8/02, 12.30 uur

Seminar over de Duits-Amerikaanse animator, schilder en filmmaker Oskar Fischinger. Met films van Fischinger en lezingen over o.a. kleur, beweging en muziek in film.

Robots

Waag Society VR 8/02, 15.30 uur

Kan het gebruik van robots in de zorg een oplossing zijn voor door sterk groeiende vraag en slinkende budgetten veroorzaakte problemen?

Café de Nieuwe Liefde

De Nieuwe Liefde VR 8/02, 18.00 uur

Laat vrijdagmiddagprogramma waarin dit keer o.a. scenarioschrijver Maria Goos, acteur Peter Blok en schrijvers Désanne van Brederode en Wim de Bie reflecteren op de actualiteit.

Bouwstenen

Paradiso ZO 10/02, 11.00 uur

Hoogleraar experimentele fysica Stan Bentvelsen over welke rol het Higgs-deeltje inneemt in ons begrip van materie en krachten op meest elementair niveau.

Nederland & de wereld

Rode Hoed ZO 10/02, 16.00 uur

Nederland scoort nog altijd hoog op lijstjes van welvarende en gelukkige landen. Blijft dat zo? Debat met o.a. SCP-voorzitter Paul Schnabel en oud-minister Jaap de Hoop Scheffer.

Taalgeschiedenis

Trippenhuis MA 11/02, 16.00 uur

Middag over de geschiedenis van taal. Meerdere minicolleges, over o.a. de ontwikkeling van Zuid-Amerikaanse talen en het Sumerisch, en een optreden van Spinvis.

Duurzaam ondernemen

VU MA 11/02, 17.00 uur

Universiteitshoogleraar Louise Fresco in gesprek met oud-premier Jan Peter Balkenende over hoe het bedrijfsleven kan bijdragen aan duurzame ontwikkeling. Aanmelden: registration@sidnl.org.

Armoedebeleid

Café Du Cap MA 11/02, 20.00 uur

Wat is armoede eigenlijk en welk beleid moet hierop gevoerd worden? Debat met o.a. Mirjam Pool (auteur van het boek *Alle dagen schuld*) en Barbara Lin (D66 Adam West).

Coxtales

Café Cox MA 11/02, 20.30 uur

Literaire mix met een hoofdletter L. Verrassingsavond met schrijvers, muziek en bier.

Nut van leren

Rode Hoed DI 12/02, 20.00 uur

Twintigers over het nut van leren, of dat nu op de basisschool is, de universiteit, het vmbo of op straat. Gespreksleiding Arie Boomsma.

U organiseert een lezing of debat en wilt daarmee graag op deze pagina staan? Stuur tijdig een mailtje naar harmen@folia.nl onder vermelding van 'Aanmelding lezingenladder'.

prikbord HvA

DBSV Surfkamp

Het is alweer het twaalfde jaar dat de ALO in het Franse dorp Mimizan een surfweek organiseert, dit jaar voor het eerst voor alle ALO's in Nederland. Het surfkamp staat op vijfhonderd meter van het strand. De golven voor de kust van Mimizan zijn in de zomer perfect voor zowel beginnende als gevorderde surfers.

Mimizan heeft brede tropische zandstranden en je kunt er ook prima stappen. Dat betekent dus overdag lekker surfen, zonnen en zwemmen en 's avonds kopje onder in het bruisende nachtleven. Informatie en aanmelden: www.surflife.nl/alo.

DEM Going Abroad Fair

Het International Centre organiseert donderdag 7 februari van 12.00 tot 16.00 uur de jaarlijkse Going Abroad Fair in het Atrium op de eerste etage van de Fraijlemaborg. Studenten die geïnteresseerd zijn in een semester studeren of stage lopen in het buitenland kunnen zich tijdens deze fair oriënteren op de mogelijkheden. Stands per land of regio worden bemand door uitwisselingsstudenten van de DEM-partners, door studenten die al een semester in het buitenland hebben gestudeerd en medewerkers van het International Centre.

DOO Diversiteit

Op 14 februari wordt de bijeenkomst 'De essentie van diversiteit' georganiseerd in Utrecht. Dit is de afronding van de stimuleringsregeling (H)Erkend MultiTalent, gefinancierd door het ministerie van BZK en tevens de lancering van een subsidieregeling om diversiteit binnen het personeelsbeleid te stimuleren.

Centraal staan de diversiteitsprojecten die zijn uitgevoerd op zes hogescholen, waaronder de HvA. Bij DOO loopt het project 'Meer kleur vóór de klas'. Zie www.zestor.nl/nc/agenda-item/bijeenkomst/bijeenkomst-de-essentie-van-diversiteit/.

DMR Cultuuronderzoek

In april start de derde meting van het cultuuronderzoek bij stadsdeel Nieuw-West. Hiertoe zullen door het lectoraat Cultuurverandering negentig interviews worden uitgevoerd. Deze meting wordt dit jaar ondersteund door drie masterstudenten van de VU en de Universiteit Utrecht. Daarnaast gaan twee onderzoekers van het lectoraat in gesprek met medewerkers en managers van het stadsdeel over de rapportage van meting twee. Welke conclusies zijn er te trekken uit de ontwikkeling van de organisatiecultuur en hoe kan deze verder geprofessionaliseerd worden?

DG Gastles

Het Domein Gezondheid zoekt studenten die willen meewerken bij het geven van gastlessen aan leerlingen van havo-4, in een team met medestudenten van het Domein Techniek of Domein Maatschappij & Recht. Er is een verplichte training op dinsdag 5 februari en donderdag 7 februari van 17.00 tot 20.00 uur. Deelnemers krijgen een vergoeding, mits er minimaal één gastles is verzorgd.

Meer info en aanmelden: d.celik@hva.nl. De gastlessen vinden plaats op middelbare scholen in de regio.

HvA Echo

De HvA kan vanaf nu excellent allochtoon talent voordragen voor de Echo Award 2013. De Echo Award is er om meer kansen te creëren voor talentvolle niet-westerse allochtone studenten. Dit jaar worden de Echo Awards op woensdag 10 april 2013 uitgereikt.

De winnaars worden beloond met een *summercourse* aan UCLA, the University of California Los Angeles in de Verenigde Staten. HvA-student Dellali Segbedzi won vorig jaar. Eerder was de HvA eveneens goed vertegenwoordigd tijdens de Echo Awards.

DT Raak

De Stichting Innovatie Alliantie heeft het onderzoeksproject Design Challenges with Biobased Plastics gehonoreerd met een Raak-subsidie. Op 1 april 2013 gaat het project van start. Studenten en docentonderzoekers van de Hogeschool van Amsterdam en onderzoekers van de Technische Universiteit Delft en de Food and

Biobased Research van de Wageningen Universiteit gaan in dit project onderzoek doen naar de toepassing van *biobased* kunststoffen. Voor vragen over deelname mail i.a.e.van.wijk@hva.nl. Deelname is kosteloos.

DMCI SpinAwards

Op 11 februari vinden de voorrondes plaats van de jaarlijkse SpinAwards, de vakprijzen voor creativiteit in digitale media. Er zijn onder andere categorieën voor mobiel, crossmedia, interactieve video en games. In elke categorie beoordeelt een jury op creativiteit, interactiviteit en effectiviteit. Per categorie worden drie Gouden of Zilveren SpinAwards toegekend. DMCI-studenten dingen mee in de categorie Jong Talent. Inzenden kan tot eind februari. In maart bekijkt de jury de inzendingen. Meer info: www.spinawards.nl.

FNWI Higgs

Zondag 10 februari houdt fysicus Stan Bentvelsen de derde Paradisolezing in de serie 'Aap Noot Higgs – over de bouwstenen van het universum'. De ontdekking van het Higgs-deeltje is wellicht de belangrijkste ontwikkeling in de deeltjesfysica van de afgelopen veertig jaar. In zijn lezing zal Bentvelsen ingaan op de vraag welke rol het Higgs-deeltje inneemt in ons begrip van materie en krachten op het meest elementaire niveau. Ook zal een link worden gelegd naar de kosmologie. Locatie: Paradiso, aanvang 11.00 uur, entree: € 11,-. Zie ook www.paradiso.nl.

FGw Academische collecties

De website academischecollecties.nl is genomineerd voor de Geschiedenis Online-prijs. De website werd in november 2012 gelanceerd door de Stichting Academisch Erfgoed als gezamenlijk initiatief van verschillende universiteiten om hun erfgoedcollecties onder de aandacht te brengen en digitaal doorzoekbaar te maken. De Geschiedenis Online-prijs wordt jaarlijks uitgelooft aan de makers van de beste websites over geschiedenis. Op 12 februari wordt bekendgemaakt wie de prijs heeft gewonnen. Stemmen kan tot 8 februari: www.geschiedenisonlineprijs.nl.

FMG Homovader

Postdoc-onderzoeker Loes van Gelderen gaat samen met onderzoekers uit Frankrijk en Engeland inventariseren hoe de relatie is tussen homovaders en hun kind. Ze is op zoek naar stellen die aan het onderzoek mee willen doen. Ze gaat kijken naar de gezinssituatie als de kinderen vier en twaalf maanden oud zijn. Bij vier maanden brengt ze een bezoek aan huis, maakt ze een film en houdt ze interviews. Na twaalf maanden doet ze hetzelfde, maar dan in een onderzoekslaboratorium waar ze een gestandaardiseerde meting uitvoert. Aanmelden: l.vangelderens@uva.nl.

FEB ABSolutely FEBulous

Na lange afwezigheid treedt de faculteitsband ABSolutely FEBulous weer op in thuishaven Café Krater op vrijdag 15 februari vanaf 17.00 uur. De formatie is iets gewijzigd: bassist Ron Verheijen is vertrokken en daarvoor in de plaats is gekomen Winfried Ruigrok. Verder is Herman ten Napel bij de band gekomen. Hij verzorgt het akoestische gitaarwerk. De overige bandleden zijn Yolanda Carrasco Moure (zang), Ann Desmedt (toetsen), Toon Meulemans (gitaar & achtergrondzang) en Richard Jansz (drums & achtergrondzang). Locatie: Roetersstraat 13.

FGw Binnenstadscampus

De FGw-campus zal in de toekomst worden gerealiseerd op en rond het BG-terrein en de Oudemanhuispoort. Ook zal (een deel van) de UB hier zijn nieuwe plek vinden. Wat voor karakter deze campus moet krijgen is nog niet geheel duidelijk. Hoe zien studenten dit alles voor zich en wat hebben de medewerkers er over te zeggen? Op 13 februari is er gelegenheid tot een open discussie over de zogenoemde Binnenstadscampus. Locatie: Doelenzaal UB. Tijdstip: 13.00-16.00 uur. Aanmelden voor 7 februari via secretariaat-bestuur-fgw@uva.nl.

FGw Geschiedenis

Het is alleen deze week nog mogelijk om je aan te melden voor De Grote Reis van Kleio. Dit jaar gaat de studievereniging voor (kunst)geschiedenis met een buslading aan studenten van 25 april t/m 5 mei een bezoek brengen aan Wenen, Budapest en Pécs. De Grote Reis zal dit jaar in het teken staan van deze drie steden die volgens Kleio 'een interessant eclectisch verleden' hebben. Kleio gaat deze steden 'op onvervalste Kleio-manier' verkennen. Meld je aan voor 7 februari. De kosten zijn 300 euro, eventueel in termijnen te betalen. Mail naar: reis@kleio-amsterdam.nl.

AUC Alumni

Het Amsterdam University College (AUC) heeft nu zijn eigen alumnitijdschrift: *AUCAA Magazine*. Met het online blad kunnen alumni met elkaar contact houden en op de hoogte blijven van de activiteiten op en van het AUC. Het magazine bevat nieuwtjes, interviews en informatie over AUC-activiteiten c.q. activiteiten van en door AUC-alumni. Het magazine zal twee keer per jaar uitkomen. De volgende editie van *AUCAA Magazine* staat gepland voor juni. Voorzitter van de AUC Alumni Association is Martijn Hagoort, inmiddels jongerenvertegenwoordiger bij de VN.

Acta Mannengebit

Acta is voor een onderzoek naar mondgezondheid op zoek naar gezonde mannen en jongens tussen de 18-30 jaar. Op één donderdag moet je twee keer langskomen. Bij elkaar duurt dat zo'n 3½ uur. Er wordt gekeken naar je algemene gezondheid en je mondgezondheid en je moet vragenlijsten invullen over je (mond)gezondheid. Daarnaast worden monsters afgenomen van je speeksel en tandplaque en wordt bloed uit je arm genomen. Er staat een flinke financiële vergoeding tegenover. Info 020 598 03 07 of www.showyourteeth.nl.

Toch maar de muziek

Rina Mushonga

Leeftijd 33 (geboren op 27 december 1979)

Beroep Singer-songwriter

Studie International Degree in English & Education (IDEE), een samenwerking tussen de HvA en de University of Wolverhampton in Engeland.

Afgestudeerd 2003

Docent 'Liz Savage, zij gaf *social linguistics* aan de HvA. Ik vond haar erg tof omdat ze een leuke en informele manier van lesgeven had.'

Locatie 'De Dudley-campus van Wolverhampton, van die mooie oud-Engelse gebouwen met klimop langs de muren.'

Café 'Ik ging maar weinig uit in mijn studententijd, maar kwam met vrienden weleens in café Alto om naar jazz te luisteren.'

Afknapper 'De semesters die we in Engeland volgden vond ik leuker dan die aan de HvA. In Amsterdam kregen we onderwijs met veel Nederlandstalige studenten van wie het Engels wat minder goed was, daardoor waren de Engeltalige lessen makkelijker en de discussies in de werkgroepen terughoudender.'

Ze behaalde een International Degree in English & Education en werd singer-songwriter: **Rina Mushonga.**

tekst Julie de Graaf / foto Bob Bronshoff

Toen ik klein was, heb ik een paar jaar in Nederland gewoond. Niet heel lang, want mijn ouders verhuisden al snel naar Londen, waar ik een groot deel van mijn basis- en middelbareschooltijd doorbracht. Later verhuisden we naar Zimbabwe, waar mijn ouders nu nog steeds wonen. Daar heb ik de laatste jaren van de middelbare school gevolgd. Ik heb praktisch mijn hele opleiding in het Engels gedaan; het is dan ook mijn eerste taal. Na mijn eindexamen besloot ik om naar Nederland te verhuizen. Ik wilde graag studeren en Amsterdam leek me daar een goede plek voor. Bovendien is mijn moeder Nederlands en had ik recht op studiefinanciering. Ik dacht aan een studie Engels, omdat ik erg van Engelse literatuur houd en het leek mij geweldig om een paar jaar diep in die taal en in de boeken te duiken. Mijn moeder was bang dat een talenstudie niet heel praktisch zou zijn, en raadde mij aan om ook iets met onderwijs te doen, zodat ik later altijd nog voor de klas kon staan. Uiteindelijk kwam ik via mijn oma terecht bij het International Degree in English & Education (IDEE) programma, een samenwerking tussen de HvA en de Engelse University of Wolverhampton. Mijn oma had toevallig een advertentie van het programma gezien en dacht meteen aan mij. De studie werd in beide landen gegeven en om het semester verhuisden mijn studiegenoten en ik van Amsterdam naar Wolverhampton, of andersom. Hoewel we overal dezelfde studie volgden, was het verschil in

onderwijs best groot. Het gedeelte in Engeland was meer zoals ik het had verwacht. Zowel de manier waarop de lessen werden gegeven als het niveau waarop dat gebeurde vond ik fijner dan aan de HvA. In Engeland hebben studenten zich op de middelbare school al verdiept in twee of drie vakken, terwijl Nederlandse studenten dat nog niet zo gewend zijn. Misschien dat het onderwijs aan de HvA daarom wat minder de diepte inging. Daarnaast was ik al gewend om veel essays te schrijven, deadlines te halen en om een vast studeerpatroon te hebben, terwijl sommige van mijn medestudenten daar moeite mee hadden.

Muziek is voor mij altijd erg belangrijk geweest. In Zimbabwe trad ik regelmatig op, maar toen ik naar Amsterdam verhuisde, wilde ik mij vooral op mijn studie focussen. Nadat ik mijn bachelor had afgerond, was ik in eerste instantie van plan om door te studeren. Ik werd aangenomen voor de master Cultural Analysis aan de International School of Humanities & Social Sciences aan de UvA. Op het allerlaatste moment besloot ik mij weer uit te schrijven. Ik vond studeren leuk, maar bedacht me dat het hoog tijd was om muziek een kans te geven. Nadat ik dat besluit had genomen, heb ik eerst een tijd gereisd en gefeest. Ik had wat in te halen, want tijdens mijn studententijd had ik vooral hard gewerkt. Daarna kwam ik terug in Amsterdam en ben ik via vrienden bij een soort *open mic night* op het podium terecht gekomen. Dat was het begin van hoe ik langzamerhand mijn weg in de muziek heb gevonden. ■■

stage

Lucia Kabia (20)

Studie Media & cultuur

Stage Productie-assistent Tegenlicht VPRO

Vergoeding 300 euro

Waardering ☆☆☆☆☆

‘Het is moeilijk te omschrijven wat je precies doet bij productie, want het is zo veel. Een producent is een tussenpersoon en tegelijk een overkoepelend orgaan. Je regelt een crew, bekijkt reismogelijkheden, maakt een planning, regelt materialen. Maar ook zaken als het inladen van een harde schijf met beeldmateriaal, zorgen dat er kleurcorrecties worden gedaan en de webredactie voorzien van stills uit de uitzending zijn de verantwoordelijkheid van de producent.

Ik werd bij alles betrokken. Alleen de begroting werd door de drie andere producenten gemaakt. In het begin voelde ik me wel in het diepe gegooid. Mijn collega's hadden het heel druk, ik kende de vaktermen niet en mijn begeleider was zelf pas net begonnen bij *Tegenlicht*. Het went snel. Het is belangrijk dat je flexibel bent. Alles gebeurt op het laatste moment, bijvoorbeeld een stressende filmmaker die op het laatste moment een visum nodig heeft. Dan moet je out-of-the-box denken. Een producent heeft uiteindelijk het afhaalbewijs voor het visum bij de gemeente in de plantenbak verstopt, zodat de koerier het daar kon pakken. Het is een extra kick als zo iets lukt. Voor tv-stages zoeken ze vaak hbo-studenten, maar bij inhoudelijk complexe programma's zijn wo-studenten ook op hun plek. Toch wil ik geen producent worden. Het is stressvol, je krijgt soms weinig waardering en ik zou meer met de inhoud bezig willen zijn. De stage sloot dan ook iets minder goed aan bij mijn universitaire opleiding.’

■■ Vera Lentjes

toehoorders

Hoorcollege **minor entrepreneurship**, door Chihmao Hsieh,
donderdag 31 januari, 15.00 uur, Roeterseiland tekst en foto's Marith Iedema

Overhemden: 15

Rozen in haar: 2

Aantal onoplettende studenten: 0

Scrabelwoorden: *passion, ideas matter, teamwork*

Terwijl medestudenten van de UvA en HvA zitten te zwoegen op tentamens breekt voor één groep UvA'ers een nieuw hoofdstuk aan. Vandaag beginnen ze aan de minor entrepreneurship. Vol enthousiasme rent docent Chihmao Hsieh de collegezaal door om studenten te voorzien van syllabussen. Ook als Hsieh begint met praten blijft hij vrolijk op en neer lopen terwijl hij per afstandsbediening zijn powerpointpresentatie bediend. De studenten volgen hem met hun ogen. Hij straalt levendigheid uit, hij wil en zal motiveren. Hsieh legt uit wat er het komende semester van de studenten verwacht zal worden. De groep mag zelf teams vormen en die zullen onder begeleiding van een coach een 'fully functional product' creëren. In zijn grijze v-halstruitje hangt nonchalant een zonnebril. Want je weet het nooit, zelfs op een stormachtige dag als deze zou zomaar eens de zon door kunnen breken. Als er onverhoopt een student de collegezaal inloopt, even geschrokken kijkt en zich zonder een woord te zeggen uit de voeten maakt grapt Hsieh: 'Our energy scared him off.' Dat is misschien niet helemaal waar, maar in de collegezaal is duidelijk sprake van positieve energie. Studenten staan te popelen om aan de slag te gaan en hangen aan de lippen van de docent. 'Drugsdealers die gaan studeren hebben twee keer zo veel kans een goede entrepreneur te worden als gewone studenten. Over dit soort dingen gaan we het de komende tijd hebben.' Hsieh benadrukt meerdere malen het belang van teambuilding. De winnende groep van het jaar ervoor die aan het eind van het college een presentatie geeft sluit zich hierbij aan. Ze drukken de studenten op het hart vaak samen pizza te gaan eten, en ook erg belangrijk: veel drank. Breed lachend sluit Hsieh het college af met de woorden: 'Vanaf nu zijn jullie geen studenten, maar ondernemers.' ■■■

Eline van Dijk

(19, communicatiewetenschap)

'Ik ben heel down-to-earth en af en toe sloot dit college daar niet helemaal bij aan. Hsieh is een grappig mannetje, maar het is soms allemaal wel een beetje overdreven. Maar aan de andere kant is dat misschien ook juist wel leuk. Hij wist me in ieder geval wel te inspireren en is daarnaast heel duidelijk. Ik weet nu precies wat er van me verwacht wordt.'

Sanne Veefkind

(19, communicatiewetenschap)

'De minor leek me van begin af aan natuurlijk al leuk. Anders had ik me niet ingeschreven. Maar door dit college ben ik echt nóg enthousiaster geraakt. Ik had Hsieh al twee keer eerder gezien en toen vond ik hem al goed overkomen. Maar nu weet ik zeker dat we een goede aan hem hebben als docent. Je merkt dat hij doet wat hij leuk vindt en dat werkt motiverend.'

Anne-Rose Lynch

(20, communicatiewetenschap)

'Ik wil heel graag mijn eigen bedrijf beginnen. Gewoon een fantastisch idee verzinnen en dat helemaal uitwerken. Ik denk dat ik tijdens deze minor heel veel ga leren. Hsieh liet ons net een lijst zien met workshops die we krijgen, heel leuk. Ik heb er nu al zin in. Wat ik fijn vind aan de docent is dat hij lesgeeft met humor en toch heel erg duidelijk is.'

cover
Bas
Kocken

colofon

Weekblad voor de HvA en UvA *Folia Magazine* is in 2011 voortgekomen uit *Folia* (1948) en *Havana* (1996).

Redactieadres Prins Hendrikkade 189b, 1011 TD Amsterdam, telefoon 020-5253981, e-mail: redactie@folia.nl

Hoofdredacteur Jim Jansen

Chef redactie Mirna van Dijk

Art director Pascal Tieman

Redactie (print/web) Marieke Buijs, Sandra Hazenberg, Luuk Heezen, Marith Iedema, Wim de Jong, Vera Lentjes, Eva Rooijers, Gijs van der Sanden, Ineke Schipstra, Annemarie Vissers, Robrecht de Vocht, Clara van de Wiel, Dirk Wolthekker

Aan dit nummer werkten mee

Asis Aynan, Bram Belloni, Bob Bronshoff, Emma Curvers, Fred van Diem, Julie de Graaf, Bas Kocken, Marc Kolle, Denise van Leeuwen, Danny Schwarz, Catrien Spijkerman, Won Tuinema, Tjebbe Venema

Eindredactie Harmen van der Meulen

Correctie Wim de Jong, Harmen van der Meulen

Opmaak Pascal Tieman, Carl Zevenboom

Uitgever Stichting Folia Civitatis

Redactieraad Wouter Breebaart, Simon Dikker Hupkes, Ilse Duijn, Juriaan Gorter, Jaap Kooijman, Ronald Ockhuysen (voorzitter),

Jean Tillie, Sebas Veeke

Secretariaat Stephanie Gude (projectbegeleider)

Zakelijke leiding Paul van de Water

Drukker Roularta Printing, Roeselare België

Advertenties Bureau van Vliet, Zandvoort, 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.nl

deining

'Het was alsof er een trein over me heen reed, maar dan positief. Ik moet wel zeggen dat ik daarbij een jointje had gerookt.' Presentator

TEUN VAN DE KEUKEN vergeet het concert van The Prodigy nooit meer, in *de Volkskrant*.

'Niet langer bruinkool van de aardkorst schrapen, metalen delven of olie oppompen met behulp van veel energie en onder achterlating van veel vervuiling, maar op een duurzame manier grondstof winnen.' Volgens **TIMO HEIMOVAARA**, bodemfysicus, moeten we zuinig zijn op onze planeet, in *de Volkskrant*.

'De techniek van elektronische neuzen is supergoedkoop en ongelooflijk klein.' Longarts **PETER STERK** denkt dat er een grote toekomst is weggelegd voor elektronische neuzen die ziekten opsporen in uitgeademde lucht, in *de Volkskrant*.

'Als rock betekent: gescheurde spijkerbroeken, puntschoenen, nachtenlang zuipen, achter de wijven aan, drugsgebruik, dan ben ik geen rock.' Waarachtigheid en vitaliteit maken zanger **HUUB VAN DER LUBBE** volgens hem wel een rocker, in *NRC Weekend*.

'Ik wil te veel en ben te snel.' Volgens voormalig SNS-topman **SJOERD VAN KEULEN**, gezicht van het mismanagement van de bank, paste de studie politicologie niet bij zijn temperament, in *de Volkskrant*.

'Als we toch bezig zijn, laten we de datum dan nog wat naar voren halen, naar 24 april: een feest ter ere van Willem van Oranje, geboren 24 april 1533.' Historicus **COOS HUIJSEN**, grijpt de troonswisseling aan om de geschiedenis van de Oranjemonarchie in herinnering te roepen, in *de Volkskrant*.

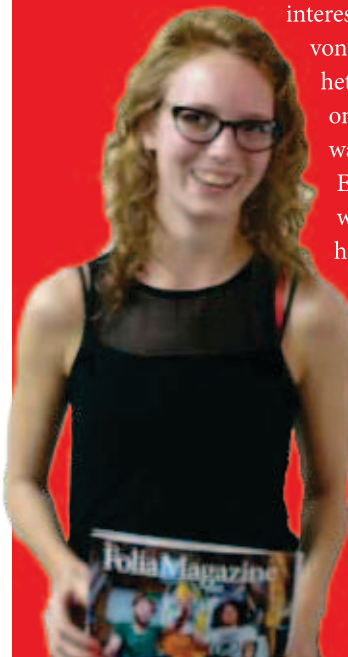
Opvallende quotes uit de afgelopen week van (voormalig) HvA'ers en UvA'ers. Iets leuks gezien, mail het naar redactie@folia.nl.

de lezer

In de rubriek 'de lezer' blikt wekelijks iemand terug op het vorige nummer. Wil jij diegene een keer zijn? Meld je dan aan via redactie@folia.nl.

DIEDE WITKAMP (20), PSYCHOBIOLOGIE, UVA

'Ik lees *Folia Magazine* bijna nooit, ik studeer op het Science Park en daar zie ik hem nooit liggen. Ik heb er nu doorheen gebladerd, om te kijken of er iets in stond wat ik interessant vond. Dat stuk over studenten die een bestuursjaar volgen vond ik heel leuk. Goed om te zien dat er mensen zijn die zeggen dat het prima te combineren is. Het lijkt mijzelf namelijk ook wel leuk om dat te doen. Daarnaast vond ik het fijn dat het korte stukken waren, die lees je toch wat makkelijker dan heel lange artikelen. Een stuk moet wel over een onderwerp gaan dat me interesseert wil ik het lezen. Zoals de navraag bij die dokter, dan denk ik: daar heb ik weinig mee te maken. Ook dat stukje over die motoren, die kunnen me echt zo weinig schelen. Ik vond de meeste stukken wel goed geschreven, de kleinere rubrieken lezen lekker weg. De vormgeving vond ik er mooi uitzien, vooral de illustratie bij "Drift". Dat is sowieso wel een leuke rubriek, omdat je daar lekker over kan praten met je vrienden. De combinatie tussen serieuze onderwerpen en luchtige dingen vind ik goed. Toch zou ik het blad niet zo snel weer pakken, het is meer iets dat je even leest als je niets te doen hebt, niet iets waar je goed voor gaat zitten. Misschien als het wat meer persoonlijk bij mij aan zou sluiten, bijvoorbeeld als het over het Science Park zou gaan.' ■■■ tekst en foto Robrecht de Vocht

meer Folia

foliaweb.nl
twitter.com/foliaweb
facebook.com/FoliaWeb.en.Magazine

Deze week op *Folia Web*

Aaargh!

Waar ergeren studenten van de HvA zich wezenloos aan? Folia TV-verslaggever Luuk ging op pad om de ergste irritatiepunten op een rij te zetten.

Volgende week in *Folia Magazine*

In de gaten

Een stadswandeling met Mettina Veenstra, lector informatietechnologie in de openbare ruimte.

Miljoenen

Een nieuwe, gezamenlijke bètafaculteit van UvA en VU gaat tussen de 100 en 120 miljoen euro kosten. Het samenvoegen zelf gaat tussen de 50 en 70 miljoen kosten. Dat staat in het voorlopige plan 'Propositie van het Bouwteam.'

Relatieshit

Hoe houd je je relatie shitvrij? HvA-Docent Marit de Jong vroeg zich dat af en begon er een website over.

Wil jij lobbyen voor de rechten van meisjes wereldwijd? Dan zoeken we jou voor de Girls Rights Watch!

Wie zoeken we?

Girls Rights Watch is een enthousiaste groep jongeren die lobbyt voor de rechten van meisjes wereldwijd, met ludieke campagnes, lobby acties en workshops. Voor de nieuwe campagne 'The Road the Happiness' zijn wij op zoek naar versterking!

Ben jij...?

- Tussen de 20 en 26 jaar (vrouw of man)?

Vind jij...?

- Dat meisjes dezelfde kansen moeten krijgen als jongens?
- Dat jongeren een stem hebben richting beleidsmakers?

Wil jij...?

- Workshops aan jongeren geven, originele acties ontwikkelen en uitvoeren én beleidsmakers inspireren om meer aandacht te schenken aan gelijke rechten voor meisjes in hun beleid?
- Je ongeveer 8 uur per maand als vrijwilliger inzetten voor de rechten van meisjes?
- Een professionele training ontvangen in kinderrechten, ontwikkelings-samenwerking en genderongelijkheid?

Voel jij je aangesproken? Dan zoeken wij jou!

Interesse?

Stuur voor maandag 11 februari een e-mail (maximaal 1 A4tje) met je CV en je motivatie naar

Adeline Bennink: adeline.bennink@plannederland.nl.

Geef ook aan naar welke werkzaamheden jouw voorkeur uitgaat (werken aan workshops, acties en/of lobby activiteiten).

Over Plan Nederland

Plan Nederland is lid van Plan International, een internationale, humanitaire, kindgerichte ontwikkelingsorganisatie. Plan werkt op basis van het VN-verdrag voor de Rechten van het Kind aan duurzame armoedebestrijding en blijvende verbeteringen in de levensomstandigheden van kinderen, met speciale aandacht voor gelijke rechten en kansen voor meisjes.

www.plannederland.nl